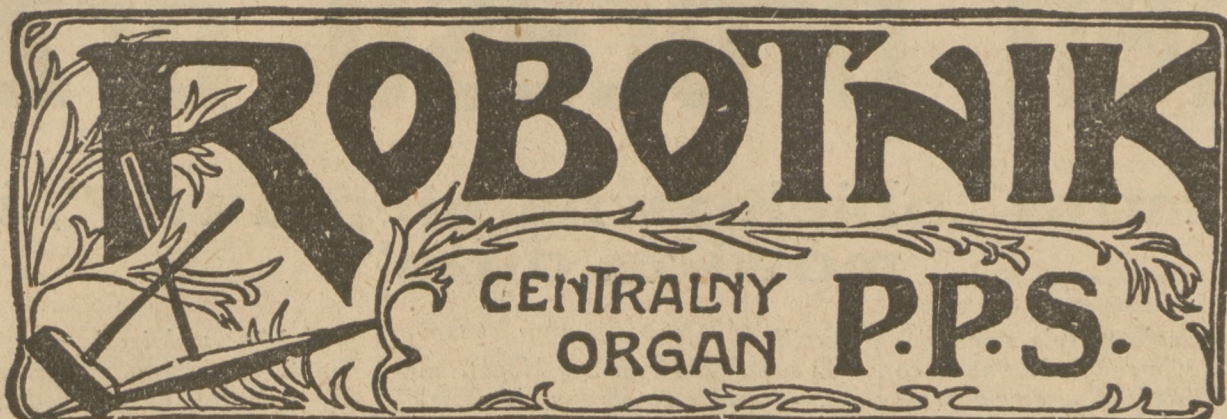

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 775-70.
DYREKCJA — tel. 729-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-80.
DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-ej

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

**ŚWIADKOWIE
OSKARŻENIA**

Dzisiaj mają zeznawać ostatni świadkowie oskarżenia w procesie brzeskim. Na jutro już powołano pierwszych świadków odwodowych. Lista świadków oskarżenia nie jest jeszcze — zdaje się — zamknięta; niektórzy z nich prawdopodobnie zeznawać będą po świadkach obrony, ale nie ulega wątpliwości, że wszystkie ciężar materiału oskarżającego został już wytoczony, że nowi świadkowie oskarżenia nie wniosą żadnych poważniejszych przyczynków.

Jakiż jest „dorobek” pierwszych trzech tygodni procesu?

Otóż, nie przesadzając, oczywiście, ani wyników dalszej rozprawy, ani wyroku Sądu, możemy z czystym sumieniem i w zgodzie z opinią większości społeczeństwa stwierdzić, że dotychczasowy przebieg procesu jest dla oskarżonych jaknajpomyślniejszy. Jesteśmy przekonani, że nawet panowie prokuratorzy, jeśli nie oficjalnie, to w każdym razie w głębi duszy, tego samego są zdania.

Akt oskarżenia, zarzucający b. więźniom brzeskim organizowanie spisku, celem obalenia siła jednego z rządów, czy wogóle rządów Piłsudskiego (pod tym względem, jak pod wielu innymi, oskarżenie jest mętne i niezrozumiałe) załamał się już po przemówieniach samych oskarżonych, a cios śmiertelny zadał mu główny świadek oskarżenia wicemin. *Stamirowski*.

Kto czytał zeznania tego świadka, a zwłaszcza, kto słyszał te zeznania, musiał dojść do przeświadczenia, że proces brzeski skierowano pod... całkiem niewłaściwym adresem.

Ci, co się przesunęli przed krótką sadową po p. *Stamirowski*, potwierdzili w całej rozciągłości to przekonanie. Ustalmy kilka punktów najważniejszych i zasadniczych:

1) świadkowie oskarżenia, którzy dostarczyli władzom materiału obciążającego oskarżonych, załamują się w ogniu krzyżowym pytań obrony i oskarżonych. Materiał obciążający rozpływa się i zapada pod ciężarem tych pytań;

2) wśród świadków oskarżenia znaleźli się i tacy — przeważnie nasi towarzysze, — którzy, rzecz zrozumiała, z oskarżycieli stali się obrońcami oskarżonych, grzebiąc akt oskarżenia;

4) przed Sądem przewija się szereg świadków, dobrze znanych z procesów w sprawie zajść z 14-go września r. ub. i „zamachu bombowego”. Społeczeństwo ma ustalone zdanie o kwalifikacjach moralnych i umysłowych tych ludzi. Ich zeznania w obecnym procesie „dobijają” te kwalifikacje do reszty.

5) osobna pozycja należy się *Zróbkowi*, jednemu z głównych filarów oskarżenia we wszystkich trzech procesach. Przekreślił on sam swe poprzednie zeznania.

6) proces toczy się właściwie już nie o spisek, lecz o poszczególne zarzuty, nie będące w żadnym, lub prawie żadnym, związku z oskarżeniem o spisek.

Proces zszedł na tory, po których nie kroczy akt oskarżenia.

Fakt ten rzuca się w oczy i daje miarę wartości aktu oskarżenia.

Oto w kilku słowach ocena pierwszej połowy procesu brzeskiego, okresu dla oskarżonych najcięższego

**Sprawozdanie z 16-go dnia procesu
brzeskiego znajdziecie na stronie 2-iej
„Robotnika”**

FALA ANTYSEMITYZMU

Określiśmy wystarczająco naszą postawę wobec zaburzeń antysemickich; jesteśmy zdania, że czynnik prowokacji odgrywał w nich znaczną rolę. Ale i prowokacja tylko wtedy pociąga za sobą skutki praktyczne, gdy jej ziarno pada na grunt odpowiednio przygotowany, gdy nastroje reagują odrazu i szybko na daną demagogię, na dane hasła.

Nie ulega wątpliwości, że w całej Europie środkowej wraz z Polską wzrosła ostatnio bardzo fala antysemityzmu. Przeciwności temu zjawisku musi przedewszystkiem

klasa robotnicza; i polski ruch socjalistyczny spełnia tu całkowicie swój obowiązek.

Ale właśnie dlatego, że my swój obowiązek spełniamy, — właśnie dla tego mamy prawo powiedzieć o twarcie, że jednym z czynników, wzmagających nastroje antysemickie w Polsce, jest polityka pewnych kół burżuazji żydowskiej, próbujących połączyć losy sprawy żydowskiej w Polsce z losami „sanacyjnego” systemu rządu. Tu życie wymaga wzmoczonej akcji socjalistów żydowskich. Prosimy pamiętać, że

Koło żydowskie w Sejmie nie odważyło się wystąpić publicznie w sprawie brzeskiej, wogóle w sprawie walki o demokrację. To samo dotyczy i dziejów tak zw. pacyfikacji. Myślimy umieli wystąpić gwałtownie przeciwko polskiemu nacjonalizmowi; niechże demokratyczne sfery żydowskie wystąpią równie stanowczo przeciwko żydowskiemu klerykałom i przeciwko dziwacznej, tchórzliwej faktyce większości Koła żydowskiego.

Tego wymaga sytuacja.

M. M.

**Wykłady na wyższych uczelniach
nie będą narazie wznowione**

Wczoraj o godz. 12 w poł. zebrał się Senat Uniwersytetu Warszawskiego, celem zastanowienia się nad sytuacją.

Jednocześnie odbyły się narady na innych wyższych uczelniach. W wyniku narad zdecydowano nie wznowiać w bieżącym tygodniu wykładów. Wysłuchana została propozycja odbycia wspólnej konferencji przedstawicieli Senatów. Konferencja ta odbędzie się dzisiaj w godzinach przedpołudniowych.

Rektorzy niektórych uczelni, chcąc nawiązać bezpośredni kontakt z młodzieżą akademicką, przeprowadzili rozmowy z prezesami niektórych Bratnich Pomocy.

Niestety, nie wykazano ze strony tych prezesów tendencji do złagodzenia sytuacji. Godząc się na wydanie odezwę uspakajającej, prezesi „bratniaków” chcą jednak w odezwie zrzucić całkowitą odpowiedzialność za ekcesy antysemickie na młodzież żydowską.

Rzecz prosta, że taka odezwa zamiast uspokojenia spowodowałaby tylko pogłębienie stosunków między akademikami

Polakami i Żydami.

Rektorzy, widząc, że niemożliwe jest osiągnięcie porozumienia z Bratnimi Pomocami mają zamiar zwołać konferencję z udziałem przedstawicieli wszystkich organizacji akademickich, a to celem wydania wspólnej enuncjacji, nawołującej młodzież akademicką do spokoju.

Wznowienia wykładów na wyższych uczelniach należy oczekiwać dopiero w przyszłym tygodniu.

Sytuacja na Dalekim Wschodzie

UDZIAŁ AMERYKI ZAPEWNIONY.

Ambasador amerykański w Londynie gen. *Dawes* otrzymał od swego Rządu rozkaz wzięcia udziału w rokowaniach paryskich w sprawie konfliktu w Mandżurji, które odbędą się w związku z sesją nadzwyczajną Rady Ligi Narodów. Ambasador udaje się w końcu tygodnia do Paryża. Delegatem niemieckim na sesję Rady będzie sekretarz stanu von *Bülow*.

**STAN OBLEŻENIA. ŚCIEŻCIE 400
CHINCZYKÓW.**

Donoszą z Hankau o ogłoszeniu stanu wojennego. Odbywają się wielkie manifestacje studentów na znak protestu przeciwko Japonii.

Donoszą z T sien - Tsinu o nowych rozruchach. Policja urządziła oblławę na bandytów. Według doniesień ze źródeł chińskich do powstańców przyłączyli się Japończycy, ubrani w mundury chińskie. Studenci uniwersytetu Nankai opu

ścili gmach uczelni i udali się na teren koncesji francuskiej.

W ciągu nocy doszło w T sien - Tsinie do

starć między policją chińską a oddziałami powstańcami, w wyniku których ujęto 400 powstańców. Zostali oni

ścięci

na rozkaz dowódcy policji w T sien - Tsin.

Spiski monarchistyczne w Hiszpanji

Dekret o ochronie Republiki. Wykrycie sprzysiężenia pod wodzą syna b. dyktatora

W Republice Hiszpańskiej monarchiści nie przestają

spiskować. W dążeniu do przywrócenia monarchji organizują wciąż spiski. Na ślad szeroko rozgałęzionej spiskowej organizacji monarchistycznej wpadły ostatnio władze Republiki hiszpańskiej.

Na czele spisku, jak się okazało stał

syn b. dyktatora *Antonio Primo de Rivera*, jeden z wysokich duchownych oraz kilku wyższych oficerów.

Spiskowcy zbierali się na tajne narady w

podziemiach

katedry madryckiej.

Rada Ministrów na wieść o sprzysiężeniu monarchistycznym, na nadzwyczaj

nem posiedzeniu, uchwaliła nowy projekt ustawy o

ochronie Republiki

Na zasadzie tego projektu, który wejdzie w życie z dniem dzisiejszym w stosunku do winnych knońców wobec Republiki będą stosowane surowe kary nie tylko więzienia ale również i konfiskaty majątków.

Po „wyborach” jugosłowiańskich

Te „wybory” były właściwie nominacją

Ogłoszono urzędowo wyniki niedzielnych „wyborów” do parlamentu Jugosławji. Według komunikatu urzędowego „wybrano” 149 radykałów, 46 demokratów i t. d., i t. d., nawet 2 socjalistów i 1 republikanin.

W rzeczywistości wszystkie stronnictwa opozycyjne ogłosiły

bojkot wyborów, jako jawnych. Istniała tylko jedna lista — rządowa. Ulokowano na niej także nazwiska niektórych działaczy opozycyjnych o nastrojach — powiedzmy delikatnie — „oportunistycznych” Ta droga dostali się oni do parlamentu.

Wyniki „wyborów” niedzielnych nie oznaczają więc żadnego przełomu w życiu wewnętrznym

Jugosławji. Jesteśmy raczej świadkami pewnej „gry politycznej” króla Aleksandra, obliczonej na robienie ustępstw pozornych opinii publicznej.

Wyniki „wyborów” niedzielnych nie oznaczają więc żadnego przełomu w życiu wewnętrznym

Jugosławji. Jesteśmy raczej świadkami pewnej „gry politycznej” króla Aleksandra, obliczonej na robienie ustępstw pozornych opinii publicznej.

Wyświetlenia całej prawdy o procesie?

J. M. B.

**Po zgonie
ZYGmunTA MARKA**

Z powodu zgonu Towarzysza ZYGmunTA MARKA, zasłużonego działacza socjalistycznego, zasylamy Wam wyrazy szczerzego współczucia.

Żydowska Socjalistyczna Partja Robotnicza Poale-Sjon.

Świadkowie obrony

Dziś skończy się prawdopodobnie korowód świadków oskarżenia w procesie brzeskim. Jutro mają już zacząć zeznawać świadkowie obrony; przed stołem sędziowskim staną po kolei ludzie o bardzo rozmaitych poglądach społecznych i politycznych: b. marszałek Sejmu Ustawodawczego, a później Senatu Wojciech *Trampczyński*, b. marszałek Sejmu *Maciej Rataj*, *Stanisław Thugutt*, *Jan Dębski*, *Jan Woźnicki*, *Michał Róg*, *Jan Jankowski*, *Adam Chądzyński*, i nasi towarzysze *Tomasz Arciszewski*, *Andrzej Strug*, *Mieczysław Niedziałkowski*, *Kazimierz Pużak*, *Zygmunt Zaremba*, *Dorota Kluszyńska*, *Bronisław Ziemiński*, *Zygmunt Żuławski*.

Opinia publiczna — po zapoznaniu się z zeznaniami pp. komisarzy, wywiadówców i konfidentów — oczekuje z napięciem na to, co powiedzą o sprawie wymienieni działacze polityczni.

**PRZED WYBORAMI
W PRZEMYSŁU**

Odbędą się one za 10 dni

W dn. 22 listopada okręg przemyski będzie ponownie wybierał do Sejmu. Kampanja wyborcza jest już w pełnym rozmachu. Szereg zgromadzeń odbędzie się i w niedzielę nadchodzącą jako ostatnią przed dniem głosowania.

Nastroj ludności nie budzi właściwie żadnych wątpliwości; główną ulągę zwrócić trzeba na sam akt oddawania i liczenia głosów, aby znać nie zachodziły prze. ózne „cuda nad urnami”.

Agitatorzy B. B. wpadli w prawdziwy „szał” demagogii. Sypią się, jak z rękawa, przeróżne oskarżenia na „Centrolew” wyciągane z aktu oskarżenia w sprawie brzeskiej; mówcom opozycji zakazuje się naturalnie, mówić o tej sprawie.

I nasi towarzysze, i działacze ludowi pracują z prawdziwą energią i z prawdziwym oddaniem. Na miejscach naczelnych „Siódemki” stoją, jak wiadomo, ob. *Pawłowski* (Str. Ludowe) i tow. *H. Liberman*.

**PO ODROTCZENIU SESJI SEJMU
I SENATU**

Komentarze prasy zagranicznej do faktu odroczenia na dni trzydziści sesji zwyczajnej Sejmu i Senatu są naogół dość „uszczypliwe”. Pisma zwracają uwagę na to, że i Sejm i Senat znajdują się całkowicie w rękach obozu „sanacyjnego”; mimo to koła kierownicze obozu wołały „zawiesić” działanie trybuny sejmowej; okres prac nad budżetem zostaje automatycznie mocno zredukowany, zwłaszcza wobec świąt Bożego Narodzenia; w ten sposób Rząd p. *Prystora* stwierdził niejako publicznie, że nie przywiązuje większej wagi do pracy budżetowej Klubu B. B. W. R.; opozycja podziela zresztą pod tym względem zdanie p. *Prystora*.

Następne posiedzenie Sejmu odbędzie się, jak wiadomo, w dn. 10 grudnia.

Pogłoski, które ucichły

Pogłoski o bliskich zmianach w Rządzie ostatnimi czasami zacięły; podobno nie ulegnie zmianie aż do ponownego zebrania się Sejmu i Senatu. Przesunięcia natomiast pośród wojewodów są nadal aktualne; p. *Kirtiklis* obejmie ponoc napewno powojództwo kielecki, a p. *Lamot* z Pomorza odchodzi w t. zw. stan spoczynku.

16-ty dzień procesu brzeskiego

Świadek, który mówi „objektywną nieprawdę”, i który „wogóle mówi za dużo”

Zbliża się ku końcowi badanie świadków oskarżenia. Jacy oni byli, najlepiej świadczy wczorajszy sanacyjny „Express Poranny”. Powiada to pismo, że „uśmiechała się jakby z sympatią cała sala”, kiedy zeznawali nasi towarzysze Perczyński, Lesiak i Drożdżyk, którzy „przyniesli ze sobą zdrową atmosferę”.

Trochę zapomnieliśmy o tych prawdziwych świadkach oskarżenia podczas zeznań PPS-owców. Przypomnie li się nam oni w całej swej krasie wczoraj, kiedy „zeczawał” aspirant policyjny z Częstochowy, Zdankiewicz.

Pan ten, niezwykle wielomówny i wszechwiedzący, syjący oskarżenia-

mi naprawo i nalewo, tyle naopowiadał sądowi i tyle zużył słów na to co chciał powiedzieć, iż wreszcie przewodniczący zniecierpliwiony, zwrócił mu szorstko uwagę: „świadek wogóle za dużo mówi”. Gdyby przewodniczący zwrócił był tę uwagę Zdankiewiczowi na początku jego zeznania, a nie pod koniec, oddałby niewątpliwie wielką usługę oskarżeniu. Wszystko to bowiem, co świadek ten nagadał „obciążającego” łatwo przez obronę zostało podważone, poprostu zniweczono, i w zestawieniu z innymi oświadczeniami tego pana i z faktami, ogólnie znanymi, okazało się pospolitą... „objektywną nieprawdą”, jak się delikatnie wyraził mecenas Ho-

nigwill.

Z świadkiem tym był kłopot niemały. Na pytania obrony nie udzielał odpowiedzi jasnej: tak lub nie, nie stwierdzał faktów, nie wymieniał nazwisk lub liczb, lecz w skomplikowanych wywodach tłumaczył, co, gdzie i jak. Wyrazy takie, jak właściwie, przynajmniej, no bo, bo to nic, formalnie tak a właściwie nie, niby tak — i to po kilkanaście razy. Chwilami sprawiał wrażenie chorobliwej manji mówienia „objektywnej nieprawdy” i to bardzo niemądrej i łatwo dającej się zbić.

Zagubiony we własnych „nieprawdach”, zbity z tropu, Zdankiewicz coraz bardziej się plątał i jedną „nie-

prawdę” podparł inną, jeszcze mniej prawdziwą, usprawiedliwiając się, wykręcał, aż przewodniczący go znowu napomknął, iż przecież jest świadkiem, a nie oskarżonym, i nie potrzebuje się „tłumaczyć”.

Nie będziemy tu przytaczali przykładów prawdziwości świadka tego i wiarygodności jego zeznań. W sprawozdaniu poniżej czytelnicy znajdą dialogi mec. Benkła ze Zdankiewiczem o „zbrojowni” w Częstochowie, rozmówki z adw. Honigwillem i Rudzińskim o wyroku w sprawie Czemplińskiego, o „uzbrojeniu” milicji i t. p.

Zrazu dwie godziny trwało badanie tego świadka. Samo jego pierwotne

zeznanie, było monologiem, trwającym prawie trzy kwadransy. Tyle czasu na jednego takiego Zdankiewicza!

W dniu wczorajszym trybunał odrzucił CZTERY wnioski obrony. js.

Czy wolno oskarżać nieobecnego?

OŚWIADCZENIE ADW. SZURLEJA.

Pierwszymi świadkami wczoraj byli świadkowie z Górnego Śląska. Zeznania ich mają dotyczyć działalności p. Wojciecha Koriantego. Przed wprowadzeniem świadków prosi o głos adw. Szurlej:

„Wysoki Sądzie! Wzywano na dziś pięciu świadków, którzy, wnosząc z tego, co mówili oni w śledztwie, mają zeznawać co do działalności p. Koriantego. Było-

by nieszlachetne rozpatrywać te sprawy w nieobecności p. Koriantego. Sądze, że nie należy dopuszczać do pytań, dotyczących osoby nieobecnej. Gdyby bowiem takie pytania zaistniały, musiałbym zgłosić ze swojej strony długą listę świadków. Rozdęłoby to sprawę”.

Z kolei zabiera głos adw. Berenson. OŚWIADCZENIE ADW. BERENSONA. „Ma tu zeznawać niejaki p. Janiec, który twierdził w śledztwie, że Korianty

współdziała z Niemcami za niemieckie pieniądze na szkodę Polski. Rzucić się tu będzie niebezpieczeństwo, że człowiek, który nie będzie mógł się bronić. To byłoby potworne, a do potworności Sąd dopuścić nie może. Wnoszę o usunięcie z pytań wszystkiego, co się nie wiąże ściśle ze sprawą „Centrolewu”.

Prok. Rauze oświadcza, że Ch. D. była reprezentowana na Kongresie „Centrolewu”. Korianty — według tezy oskar-

żenia — wspierał przygotowania do obalenia Rządu przemocą. Sejm Śląski go nie wydał Sądowi, ale to nie zmienia postaci rzeczy. Oskarżenie nie ma zamiaru szkalować nieobecnego.

Adw. Szurlej wyjaśnia w dłuższej replice, że prokurator płacze Ch. D. śląską z Ch. D. innych dzielnic Polski. Ch. D. śląska nie brała udziału w „Centrolewie”, ani w Kongresie Krakowskim. (Połączenie obu grup Ch. D. nastąpiło

dopiero niedawno — przyp. nasz). Adw. Szurlej prosi więc Sąd o wyeliminowanie z pytań rzeczy, nie wiążących się ze sprawą „Centrolewu”.

DECYZJA SĄDU.

Sąd postanowił — po krótkiej naradzie — zbadać świadków ze Śląska, ograniczając pytania do spraw, związanych bezpośrednio z „Centrolewem”

O polityce Ch. D. śląskiej

P. NACZELNIK CHOMRAŃSKI

P. Chomrański — to naczelnik urzędu śledczego w Katowicach. Świadek zna tylko jednego z oskarżonych, a mianowicie pos. Libermana. Spotykał go jako obrońcę w jednym z procesów. Świadek opowiada o przygotowaniach do wiecu „Centrolewu” w dn. 14 września r. ub.; wtedy to akcja „Centrolewu” wkroczyła na Śląsk. Ułotki, wzywające na wiec, nosiły podpisy P. P. S., N. P. R. i Ch. D.

Następują pytania. Świadek deklaruje, że Ch. D. śląska „urzędowo” do „Centrolewu” nie należała. O tem, że należała „nieurzędowo”, świadek wie na podstawie prasy. Co się tyczy pytania, kto kierował akcją „Centrolewu” na Śląsku, świadek „nie jest kompetentny”. Wiadomości „urzędowe” świadka w tej sprawie stanowią tajemnicę, a wiadomości „nieurzędowe” do sprawy nie należą. Świadek ustalił drogą wywiadu, że Ch. D. śląska przystąpiła do „Centrolewu”.

O „BOJÓWKACH”.

Adw. Szurlej: — A z kogo składają się „bojówki” na Śląsku?

Świadek: — Były bojówki „Piasta”. Adw. Szurlej: — A PPS nie miała „bojówek”?

Św.: — Według oznak to była milicja porządkowa.

Adw. Szurlej: — Proszę o stwierdzenie, że teraz świadek mówi o milicji porządkowej, a w śledztwie mówił o „bojówce”.

Św.: — Poprawia się gwałtownie. Stwierdzam, że tam była milicja PPS, ale nie znam szczegółów.

Adw. Szurlej: — A kto może znać te szczegóły?

Św.: — Naczelnik wydziału bezpieczeństwa w Katowic Ryczkowski. Ja stykałem się z temi wiadomościami tylko w prasie...

O „POMYŁKACH”.

Adw. Szurlej: — Z kim się pan styka w swem urzędowaniu?

Św.: — Z tymi, do kogo mam interes. Z moimi podwładnymi. Ja jestem II-ą instancją.

Adw. Szurlej: — Czy w zakres pańskiej działalności wchodziło śledzenie ruchu politycznego?

Świadek — nielegalnego tak.

Adw. Szurlej — a legalnego?

Św. — to należało do władz administracyjnych.

Adw. Szurlej — kto rozstrzyga, co jest legalne, a co jest nielegalne?

Św. — Kodeks Karny.

Adw. Szurlej — a czy nie bywa w tej sprawie pomyłek?

Św. — moi podwładni mogą się mylić... ja nie.

Adw. Nowodworski — czy wiec 14 września był zgłoszony do władz?

Św. — nie wiem, nie pytałem.

Adw. Nowodworski — a czy był pan na tem zgromadzeniu?

Św.: — Nie.

Adw. Nowodworski — czy wiec w dn. 14 września był rozwiązany?

Św. — nie.

Adw. Landau — a poco była ta milicja porządkowa?

Św. — by broniła przed agresywnością niesolidaryzujących się z przemówieniami na wiecu... aby takich w razie czego można było wyrzucić.

Adw. Honigwill — czy adw. Ziółkiewicz z PPS, przemawiał na tym wiecu.

Św.: — zdaje się, że tak.

Adw. Honigwill — a czy był za to pociągnięty do odpowiedzialności?

Św. — nie wiem...

Świadek podał w pewnym momencie prokuratorowi Rauze jakąś ulotkę; na jej podstawie prokurator chciał zadawać pytania; przewodniczący zwrócił jednak uwagę, że przedewszystkiem musi się zapoznać z treścią ulotki Sąd. Ulotkę podpisał N. P. R.

Adw. Szurlej: nikt tu nie siedzi na ławie oskarżonych z N. P. R.

Prok. Rauze: z pośród N. P. R. oskarżonym był p. Karol Popiel, którego sprawę wyłączono, żeby...

Adw. Landau: dlaczego wytoczono Karolowi Popielowi sprawę karną, to my wyjaśnimy w toku rozprawy, ale dlaczego sprawę p. Popiela wyłączono, to jest dla nas tajemnicą.

Prok. Rauze: był postawiony wniosek sędziego o wyłączenie sprawy Popiela.

Tow. Pragier: wyłączono sprawę Popiela bez wniosku prokuratora.

Prok. Rauze: dyskusji nad tym prowadzić nie będziemy.

Koniec końców zeznania p. Chomrańskiego nic nowego nie wniosły. Świadek stwierdził tylko, że Ch. D. śląska zajmowała stanowisko opozycyjne i że współdziałała — „urzędowo” czy też „nieurzędowo” — z „Centrolewem”.

P. nadkomisarz Krupa i zebranie w Stryju

P. nadkomisarz Jan Krupa jest jednym z kierowników policji w Drohobyczu. Opowiada on o tajemniczym zebraniu tow. Barlickiego w Stryju; uczestniczyło w niem aż... sześć osób. Miano na niej ustalić „podział ról” między stronnictwami, wchodzącymi do składu „Centrolewu”. Informowała p. Krupa „osoba godna zaufania”.

PODZIAŁ RÓL. Przew.: — Jakże wyglądał ten „podział ról”?

P. Krupa wyjaśnia to szczegółowo: P. P. S. miała zorganizować nastroj robotników i wogóle nastroj ulicy i utworzyć z milicji PPS i TUR oddziały, gotowe do ewentualnego wystąpienia czynnego.

Stronnictwo Chłopskie miało organizować młodzież wiejską i nawiązywać kontakt z tymi synami włościan, co służyć w wojsku.

Str. Narodowe miało pozyskać wpływy w wojsku, w którym i tak już, jak oświadczył delegat Str. Narodowego, ma 40% w swem ręku i młodzież akademicka, która w 90% jest pod wpływem Str. Narodowego.

Termin wystąpienia miał być wyznaczony z Warszawy... Mówiono, aby przesłała tylko oddziały, a broń będzie już przesłana. Tego dowiedziałem się — powtarza p. Krupa — od osoby godnej zaufania.

Prok. Grabowski: — Czy była mowa o strajkach?

Św.: — Tak, mówiono, aby wykorzystywać wszystkie strajki.

„OSOBA”.

Adw. Berenson: — Czy ta osoba, która pana informowała o tej konferencji, była na tej konferencji?

Świadek: — Nie, ale wiedziała od osoby innej, która tam była.

Adw. Berenson: — Więc pan to wie z trzeciej ręki. A czy może pan wymienić nazwisko osoby, która była na konferencji?

Św.: — Tak, ale pod tajemnicą służbową.

Adw. Berenson: — Ile osób było na tej konferencji, niech je pan wyliczy.

Św.: — Barlicki, Haluch, Bocian, red. Skalak ze Lwowa, inż. Markowski ze Lwowa i Ożga ze Stryja.

Adw. Berenson: — A dlaczego pan teraz wylicza nazwiska a u sędziego śledczego nie mówił pan o tem?

Świadek: — Bo się później dowiedziałem o tem już po badaniu u sędziego.

Adw. Berenson: — Więc któż powiedział tej „osobie”, może sam Barlicki?

Świadek: — Nie...

Adw. Berenson: — Czy może pan wskazać adresy tych ludzi, co byli na konferencji?

Św.: — Skalak był ze Lwowa, Markowski też ze Lwowa.

Adw. Berenson: — A Ożga, kim on jest?

Św.: — Był on komisarzem rządowym w Stryju.

Adw. Berenson: — Kiedy?

Świadek: — Nie wiem, bo to nie mój rejon.

Adw. Berenson: — A jaki jest pański rejon?

Św.: — Drohobycz.

Adw. Berenson: — A skąd zatem ma pan takie wiadomości nie z pańskiego rejonu?

Świadek stropiony — tak, tak ale Haluch i Bocian są z Drohobycza.

Znowu wracamy na Śląsk

ŚWIADEK RYCHKOWSKI

P. Ryczkowski, naczelnik wydziału bezpieczeństwa w woj. śląskim, przenosi nas z powrotem na teren Śląska, świadek stwierdza, że Ch. D. Śląska do „Centrolewu” formalnie nie należała, uchwał Kongresu krakowskiego nie podpisywała, ale ogłosiła komunikat, że odnosi się do nich zyczliwie. Na Kongres wyjechało ze Śląska około 600 osób. Wiec 14 września był w ogólnym wiecem stronnictw opozycji.

WIEC 14 WRZEŚNIA.

Przew.: Jak był charakter wiecu z dn. 14 września?

Św.: Prasa sama wskazywała, że demonstracja miała ostry charakter opozy-

cyjny. Mówiono głośno o tem, by nie cofać się absolutnie przed niczem, byle doprowadzić do likwidacji Rządu.

Przewodniczący: Czy słyszał pan nawoływania do usunięcia Rządu przemocą?

Św.: Takiego raportu nie miałem.

Prok. Rauze: A jaki strajk miał być zorganizowany?

Św.: Według moich wiadomości, strajk protestacyjny, przeciwko dyktaturze.

Prok. Rauze: I pan uważa, że taki strajk generalny przeciwko dyktaturze to nie jest nawoływanie do usunięcia Rządu przemocą?

Św.: Jest nawoływaniem do usunięcia dyktatury.

Prok. Rauze: A za jaki Rząd uważano Rząd marsz. Piłsudskiego?

Św.: Za dyktaturę.

Prok. Rauze: Czy wobec tego nawoływanie do obalenia dyktatury nie jest nawoływaniem do obalenia Rządu?

Prok. Rauze: Do jakiego stronnictwa należała inicjatywa inicjatywa organizowania marszu na Katowice? Czy do NPR?

Św.: Tak; chciałem powiedzieć jeszcze, że pan prokurator mnie nie zrozumiał; nie mówiłem przecież, że nawoływanie do strajku nie jest nawoływaniem do obalenia Rządu. Chciałem powiedzieć tylko, że nie miałem danych co do organizowania tego strajku

„SIŁY ZBROJNE”.

Prok. Rauze: A co do sił zbrojnych, co pan powie?

Św.: Miałem wiadomości, że zawodowe organizacje: Narodowy Związek Żołnierzy i powstańców, który ma się przeciwstawiać temu Związkowi, który popiera Rząd. Na konferencji w Król. Hucie, według wiadomości konfidencjonalnych, postarowano tworzyć specjalne oddziały i przyznaczono na to 5 tys. zł.

W dniu 14 września rozdawano tym ludziom palki gumowe oraz kastety.

Prok. Rauze: Ilu było członków Narodowego Zw. Powstańców?

Św.: Na podstawie obserwacji mogę ilość ich określić na 4 tys. PPS miała

organizację własną, NPR posiadała analogiczną organizację Zw. Obrońców Śląska, do której należało też 4 tys. ludzi.

Dziekan Nowodworski: Czy Narodowy Związek Powstańców i Związek Obrońców Śląska były legalne?

Św.: Tak.

Dziekan Nowodworski: A czy mówił pan to w śledztwie?

Św.: Nie byłem wcale na tę okoliczność badany.

Dziekan Nowodworski: Kto ma w Sejmie Śląskim większość?

Św.: Chądca ma 19 mandatów i NPR też 19.

(DOKONCZENIE NA STRONIE 3-IEJ).

PROCES BRZESKI (CIĄG DALSZY)

Dziękuję Nowodworski A ilu jest ogółem posłów?
 Św.: 48.

Z „TRZECI-J REKI”
 Dziękuję Nowodworski: Czy wiec 14 września był zgłaszany do wiadomości władz?

Św.: Tak.
 Dziękuję Nowodworski: A czy był na nim przedstawiciel władzy?

Św.: Nie, bo się nie dostał.
 Dziękuję: A skąd pan ma wiadomości?

Św.: Od dyrektora policji.

Dziękuję Nowodworski: A on był na wiecu?
 Św.: Nie.

Dziękuję Nowodworski: Więc to też wiadomości z trzeciej ręki? Mówił pan, że ta manifestacja była wrogo nastrojona do Rządu. Czy były dążenia do gwałtu w stosunku do policji?

Św.: Telefonowano, że policja nadludzkimi wysiłkami nie dopuściła do krwawych zjść, odbywał się bowiem wtedy walny zjazd b. powstańców i były tam jakieś zaburzenia.

Adw. Szurlej: — Kto podpisał przystąpienie do „Centrolewu”?

Świadek: — Stronnictwo Ch. Demokracji, PPS., Str. Narodowe i NPR., a potem „Piaśt” dodatkowo...

Tow. Ciołkosz: — A jak ustosunkowały się stronnictwa opozycyjne do wyborów? Jak szły do wyborów Sejmu polskiego?

Świadek usiłuje coś skleić ale płacze się i opowiada nieprawdopodobne kombinacje a wreszcie oświadcza ku we-

solności na ławie obrończej, że „Piaśt” miał iść do wyborów sam.

GDZIE BYŁ KORFANTY?
 Dziękuję Nowodworski: — Czy pan wie, czy sen. Korfanty jeździł do Krakowa na Kongres?

Świadek: — Miałem wiadomość z województwa, że na drodze pomiędzy Katowicami i Krakowem był Korfanty zatrzymany i legitymowany.

Dziękuję Nowodworski: — A nie słyszał pan o tem, że właśnie wówczas znaj-

dował się Korfanty na Kongresie Eu-charystycznym w Poznaniu?

Świadek milczy.

Prok. Rauze: — Zważywszy, że świadkowie ostatni ustalili wszystkie okoliczności dotyczące działalności p. Korfantego... rzekam się badania świadków: Tokana, Jońca i Wasiaka. Gdy przewodniczący polecił świadków tych zwołać okazało się, iż przybył z pośród nich jedynie św. Tokan a dwaj pozostali wcale się nie stawili do sądu.

„Pieniądze z Międzynarodówki”

ŚWIADEK TOW. ŁACHECKI
 Świadek następny tow. Łachecki, sekretarz Związku Drzewnego, oświadcza na wstępie, że należy do PPS.

„PIENIĄDZE”
 Przewodniczący: — co świadkowi wiadomo o pieniądzech otrzymanych z Międzynarodówki?

Świadek: — w roku zeszłym otrzymaliśmy 500 marek niemieckich od Międzynarodówki Drzewnej na skutek złożonego przezemnie sprawozdania i prosby o anulowanie nam składek, które zwykle wpłacamy do Międzynarodówki. W Międzynarodówce zrozumieli, że w Polsce jest kryzys i bezrobocie, więc anulowali te składowe i przysłali nam 500 mk. na pomoc dla bezrobotnych. tym robotnikom drzewnym.

Przewodn. — czy wypadek przysłania pieniędzy miał tylko raz miejsce.

Św. — tak.

Przewodn. — czy panowie prosili o te pieniądze?

Św. — nie, uczynili to nasi towarzysze samorzutnie.

Przewodn.: Na co poszły te pieniądze?

Św.: Większość na zapomogi bezrobotnym, reszta na cele organizacyjne zawodowe.

Tow. Liberman: A może na zakup rewolwerów?

Prok. Rauze — a gdzie znajduje się Międzynarodówka Drzewna?

Św. — dawniej była w Amsterdamie, ostatnio w Berlinie...

Prok. Rauze — ach, w Berlinie... Komu podlega Związek Drzewny?

Św. — Komisji Centralnej Zw. Zawodowych w Polsce.

Przew. — a kto stoi na czele Komisji Centralnej?

Św.: — poseł tow. Żuławski.

Prok. Rauze — jak pan rozumiał ten ustęp listu Międzynarodówki Drzewnej: „liczymy na dalsze informowanie nas o sytuacji w Polsce”.

Św. — chodziło o przedstawianie stanu gospodarczego w Polsce i stanu bezrobocia. Wyjaśniłem im w swoim czasie, że straciliśmy rynek w Anglii i Niemczech... Informowałem jednocześnie o tem Min. Pracy.

Prok. Rauze — jakto, i pan bez porozumienia się z władzą informował za granicę o stanie gospodarczym w Polsce?

Św. — miałem nie tylko prawo ale i obowiązek. Informowałem i Min. Pracy.

Prok. Rauze — jest różnica, między ministerjum w Warszawie a instytucją znajdującą się w Berlinie. A czy w Kra-

howie jest milicja PPS.?

MILICJA.
 Św.: — U nas w Krakowie niema milicji. Jest tylko straż porządkowa.

Prok. Rauze — a pan należał do tej straży?

Św. — nie miałem szczęścia być w straży porządkowej, bo byłem zabardzo przepracowany?

LEKCJA EKONOMJI.
 Adw. Berenson — czy stan rynku drzewnego w Polsce jest tajny?

Św. — cały świat o nim wie.

Adw. Sterling — czy te pieniądze pochodziły z Międzynarodówki Socjalistycznej?

Św. — nie, z Międzynarodówki Drzewnej. To całkiem inne ciało, niż Mię-

dzynarodówka Socjalistyczna.

Adw. Sterling — czy ta Międzynarodówka jest w rękach niemieckich?

Św. — nie, w ręku delegatów wszystkich narodów.

Adw. Benkiel — czy Międzynarodówka Drzewna należy do jakiejś Centrali Związków Zawodowych?

Św. — tak, do Międzynarodowej Centrali Zawodowej w Amsterdamie.

Adw. Benkiel — czy statut tej centrali przewiduje pomoc dla Związków, znajdujących się w ciężkiej sytuacji?

Św. — tak. Dawano takie zapomogi kilku związkom różnych narodowości, znajdującym się w ciężkiej sytuacji ekonomicznej.

Adw. Benkiel: Czy Rząd polski ma obowiązek składać sprawozdanie z sytuacji gospodarczej w Polsce przed jakąś instytucją międzynarodową?

Św.: Tak. W Lidze Narodów, której Polska jest członkiem.

Adw. Nowodworski: A może pieniądze były na kupno rewolwerów?

Świadek śmieje się.

Tow. Ciołkosz: Czy statut Zw. Drzewnego był zalegalizowany?

Św.: Tak, w Min. Pracy.

Tow. Ciołkosz: A czy w statucie jest zakaz należania do organizacji międzynarodowych?

Św.: Nie.

Tow. Ciołkosz: A czy był wypadek, że związki zawodowe w Polsce przychodziły z pomocą związkom zaw. innych krajów?

Św.: Owszem, w czasie strajku w Anglii w 1926 r. robotnicy polscy obciążyli się podatkami i posłali zapomogę strajkującym robotnikom angielskim. Nawet dużą sumę.

W chwili, gdy zamykamy numer, rozmowa jeszcze trwa.

POWTÓRZENIE

W sprawozdaniu z procesu brzeskiego z poniedziałku 9 b. m. w opisie incydentu między p. prokuratorem Grabowskim a obroną i oskarżonymi w związku z formą zwracania się p. prokuratora do oskarżonych chochlik drukarski poprzestawiał wiersze, wobec tego zakończenie tego incydentu powtarzamy:

„Z ławy oskarżonych padają różne okrzyki, ginące wśród ogólnej wrzawy na sali.

Przew. Hermanowski: — Proszę panów oskarżonych, by nie wnosili żadnych okrzyków.

Adw. Barcikowski: — Proszę o zaprotokolowanie oświadczenia osk. Barlickiego co do formy zwracania się do oskarżonego przez pana prokuratora oraz odpowiedzi p. przewodniczącego że „nie może uczyć p. prokuratora zachowania formy”.

Tow. Liberman (z miesiąc): — Jak będzie starszy, to będzie wystydził się tego.

Chochlik drukarski sprawił, że jakoby po powiedzeniu tow. Libermana zabrał głos przewodniczący. Tymczasem powiedzenie tow. Libermana było ostatecznym zakończeniem incydentu.

WRAŻENIA „EXPRESSU PORANNEGO”

Wczorajszy „Express Poranny” podaje takie wrażenia z sali sądowej:

Pomiędzy wczorajszymi świadkami wyróżniło się kilku świadków, że tak powiem, nowego gatunku.

Perczyński, Lesiak i Drożdżyk.

Wszyscy członkowie PPS., wszyscy w tej partii byli, są i będą.

Inni ludzie, inne twarze. Jasne spojrzenia, czyste czoła i odpowiedzi nacechowane godnością osobistą. Tak jak przy stało na przedstawicielu świadomych i zorganizowanych robotników ludzi, którzy mogli błędzić, ale błędzić w poczuciu idei szlachetnej, nieskażonej myślą o zysku osobistym.

Przyniesli ze sobą, zwłaszcza po dniu wczorajszym, zdrową atmosferę.

Uśmiechała się jakby do nich z sympatią cała sala.

POKWITOWANIE

NA FUNDUSZ PRASOWY „ROBOTNIKA”.

Dobrowolna składka od Związku pracowników Telefonów zł. 24.70.

Stefan Merkel zł. 3.—

Nasz odcinek powieściowy

W środę, dn. 18 listopada rozpoczynamy w odcinku „Robotnika” druk powieści znanego pisarza angielskiego Williama Lock'e'a.

Locke jest jednym z najpoczytniejszych autorów angielskich. Powieści jego, o fabule lekkiej, żywej i zajmującej, owiane sentymentem i niefrasobliwym humorem — są rozrywką i odpoczynkiem dla ludzi, zmęczonych ciężką codzienną pracą. Pod względem sensacyjności dorównują najbardziej popularnej literaturze kryminalnej, przewyższając ją jednak znacznie wartością literacką i poziomem artystycznym.

Powieść, którą drukować będzie „Robotnik”, należy do najlepszych utworów cenionego autora.

CO SŁYCHAĆ NA ŚWIECIE

UDAREMNIONY LOT ANTYFASZYSTOWSKI DO WŁOCH.

Na lotnisku Konstanz, w południowej Bawarii, na granicy szwajcarskiej, aresztowano dwóch mężczyzn, którzy usiłowali odlecieć samolotem do Włoch i rozrzucać nad jednym z miast włoskich proklamacje przeciwfaszystowskie. Jednym z aresztowanych jest hrabia belgijski Loos, który zdał egzamin lotniczy, drugim Niemiec, który w swoim czasie był karany więzieniem za szpiegostwo. U aresztowanych znaleziono mnóstwo proklamacji antyfaszystowskich. Aresztowano również 3-ch emigrantów włoskich, którzy na krótko przed podróżą samolotów mieli dostarczyć kilka tysięcy ulotek.

ODKRYCIE NOWEGO PIERWIASTKA CHEMICZNEGO.

Uczony amerykański, Fred Allison, dyrektor laboratorium fizycznego na politechnice w Auburn (Alabama) ogłosił, iż udało mu się odkryć nowy pierwiastek, który oznaczył Nr. 85 i nazwą „Halogen”.

Nowowynaleziony pierwiastek jest ostatnim z rzędu 85 elementów, oznaczonych przez chemię. Nowy pierwiastek zaliczony został do grupy chloru. Uczony stwierdza, że nowy pierwiastek, podobnie jak jod, w temperaturze pokojowej zachowuje właściwości ciała stałego, podczas gdy inne pierwiastki z tej grupy w temperaturze pokojowej zamieniają się w stan płynny (brom), lub lotny (fluor i chlor). Zanim nowy wynalazek uzyska prawo obywatelstwa musi być zbadany przez uczonych fizyków, którzy wydadzą ostateczne orzeczenie o prawdziwości spostrzeżeń Allisona.

„Kryzys gospodarczy... a więc precz z ubezpieczeniami socjalnymi”

Oto jedyny i omal że nie wyłączny środek, mający, według zgodnej opinii naszych kapitalistycznych reakcjonistów, uratować życie gospodarcze od katastrofy. Niema dnia, aby jakiś reakcyjny mędzrec nie pisał, nie udowadniał już nie tylko fałszywymi argumentami, ale i fałszywymi cyframi, jakby to kryzys gospodarczy szybko zniknął, a z nim bezrobocie i wszelkie utrapienia, gdyby jeno... zniesiono wszelkie ubezpieczenia socjalne. — „Życie gospodarcze dusi się pod ciężarem opłat na ubezpieczenia socjalne. Zdejmijcie ten ciężar z życia gospodarczego, a choroba kryzysu przemianie jak zły sen. Fabryki i kopalnie będą pełną parą pracowały, nie będzie nędzy, nie będzie bezrobocia” — oto, kuszące mirażem powszechnej szczęśliwości, nawoływania naszych reakcyjnych wrogów ubezpieczeń socjalnych. A że w Ameryce, gdzie wcale tych zniechęcających przez kapitalistów ubezpieczeń socjalnych niema, a natomiast pieniądze jest wbród — panuje także kryzys i bezrobocie, fakt ten — to żaden argument dla naszych kapitalistycznych reakcjonistów. W Polsce będzie inaczej, a jakże! Zniesiemy ubezpieczenia socjalne, a oni już się postarają, aby znikł kryzys.

W czasach ostatnich Izby Przemysłowo-Handlowe, te gniazda głupoty gospodarczej i reakcyjnej zaciekłości prze ciw wszelkiemu postępowi gospodarczemu i społecznemu, rozpoczęły kryzysowy pochód za zniesieniem ubezpieczeń socjalnych.

Punktem wyjścia tej głupiej z punktu gospodarczego, a zbrodniczej z punktu socjalnego — nagonki na ubezpieczenia socjalne ze strony Izby Przemysłowo-Handlowych jest także fałszywy frazes walki z kryzysem. A cel? Nie tylko zniesienie samych ubezpieczeń, ale też zabranie tych funduszy, które Zakłady Ubezpieczeń nagromadziły!

Oto jak argumentują:

„Zakład Ubezpieczeń od wypadków we Lwowie pobrał w roku 1928 wkładek ubezpieczeniowych na ogólną sumę 28.006.188 zł., a w roku 1929 — 33.001.632 zł. Wypłacił: na renty dla niezdolnych do pracy i rodzinom po zmarłych, oraz na koszty pogrzebów w roku 1928 — 9.930.798 zł., a w roku 1929 — 12.596.861 zł.; na koszty administracyjne wydał Zakład w roku 1928 — 3.312.423 zł., a w roku 1929 4.306.399 zł.”

A zatem, jak wynika z tego zestawienia, Zakład lwowski wypłacił na renty i koszty administracyjne tylko 45 procent pobranej ze składek ubezpieczeniowych sumy, zaś 55 procent ogólnej sumy t. j. nadwyżkę, wynoszącą przeszło 31 milionów złotych, wyrwał — według zdania Izby Przemysłowych — niepotrzebnie z życia gospodarczego.

Jeszcze gorzej, według tego memoriału Izby, wygląda sprawa w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych: Zakład ten pobrał z tytułu wkładek ubezpieczeniowej następujące sumy: w roku 1928 — 10.714.574 zł., a wypłacił świadczeń 2.356.261 zł., pozostało nadwyżki 7.930.502 zł. W roku 1929 — do

chody z wkładek wynosiły 13.358.185 zł., wydatki na świadczenia — 2.987.759 zł. Koszty administracyjne wynosiły w roku 1928 — 428.811 zł., a w roku 1929 — 639.424 zł. Pozostało w roku 1929 9.731.002 zł.

I tu wyrwano, jak twierdzi memoriał, niepotrzebnie przeszło 17 milionów złotych z życia gospodarczego!

Trzeba mieć niesłychany tupet, aby z obecnych niezdrowych stosunków w gospodarce Zakładów Ubezpieczeniowych wysnuć wniosek, że we wszystkich gałęziach ubezpieczeń takie są stosunki, a zatem należy te ubezpieczenia znieść, a w najgorszym razie — na początek obniżyć opłaty przemysłu na ubezpieczenia i posiadane nadwyżki przekazać kapitalistom na potrzeby życia gospodarczego.

Nie przeczymy, że gospodarka w instytucjach ubezpieczeniowych posiada wady ale z tego nie wynika, aby znieść ubezpieczenia, a raczej słuszny wniosek, aby usunąć z administracji ubezpieczeń ludzi, nie mających do tego żadnych kwalifikacji i podnieść świadczenia dla ubezpieczonych do takiej wysokości, by przestali one być tylko pozorem świadczeń i by ludzie, którzy stali się niezdolni do zarobkowania nie konali przy tych, śmiesznie niskich ubezpieczeniach, z głodu.

Nie występujemy — naturalnie — przeciwko zbieraniu funduszy przez zakłady ubezpieczeniowe, ale w żadnym wypadku nie może się to dziać kosztem rent i zasiłków.

Dzisiejsi biurokraci ubezpieczeniowi, to — niestety — ludzie o jakichś policyjnych duszach. Stosunek panów biurokratów z zakładów ubezpieczeń do pobierających świadczenia ilustruje nadmierną ilość procesów ubezpieczeniowych z Zakładami. Panowie ci, sprawujący władzę nie z woli ubezpieczonych, ale jako delegaci Rządu, nie mają żadnej duchowej łączności z ubezpieczonymi ani z niedolą i nędzą korzystających ze śmieśznie niskich świadczeń nieszczęśliwych inwalidów pracy. Stosunek tych biurokratów do ludzi korzystających głów-

nie ze świadczeń ilustruje najlepiej stosowana zasada masowego obniżania lub pozbawiania ich rent, bez szczegółowego badania każdego wypadku osobno, lecz drogą zgóry nadrukowanych formularzy. Wychodzą oni z charakterystycznego założenia, że ci, którzy tego rodzaju masowym zarządzaniem poczuja się skrzywdzeni, będą się i tak procesować o swoją krzywdę!

Stąd ciągłe procesowania się tych co mają środki na to, lub należą do Związków Zawodowych. A krzywdą tych, którzy na proces nie mają środków, lub nie umieją swoich słusznych praw dochodzić?

Rezultatem ostatecznym zaś takiego ustosunkowania się rządów Zakładów do ubezpieczonych — jest gromadzenie się wielkich rezerw, mimo nędzy inwalidów pracy i argumenty reakcjonistów kapitalistycznych, że należy obniżyć opłaty na rzecz ubezpieczeń socjalnych, a nagromadzone rezerwy przekazać na potrzeby życia gospodarczego!

Izby Przemysłowo-Handlowe nie grzeszą umiarem przyzwoitości, motywując potrzebę obniżenia opłat ubezpieczeniowych i zwrot zgromadzonych przez Zakłady rezerw wyrwaniem tych pieniędzy z życia gospodarczego.

Przecież cała Polska wie, jak to kapitaliści potrzebne dla życia gospodarczego pieniądze lokują w bankach zagranicznych! Czy n'e istnieje i tu stuprocentowe prawdopodobieństwo że i te pieniądze, które chcą, kosztem nędzy inwalidów pracy wydrzeć z ubezpieczeń socjalnych, powędrują do banków zagranicznych?

A zatem, zamiast obniżenia opłat na ubezpieczenia socjalne i oddania rezerw kapitalistom, jak się tego domagała wszystkie Izby Przemysłowo-Handlowe, należy postawić kategoryczne żądanie podniesienia świadczeń głodującym i żyjącym w straszliwej nędzy inwalidom pracy, wdowom i sierotom po zmarłych, lub poległych na pobojuwisku pracy robotnikom.

Jan Stańczyk.

Po zgonie tow. Zygmunta Marka

Depesza Międzynarodówki Socjalistycznej

Międzynarodówka Socjalistyczna oplakuje wraz z wami zgon ZYGMUNTA MARKA. Śmierć Jego jest stratą podwójnie bolesną dla klasy robotniczej Polski i Europy całej w

tym okresie tak ciężkim dla demokracji i socjalizmu polskiego.

Za Sekretarjat Międzynarodówki FRYDERYK ADLER.

Zurich, 11 listopada.

162-ga konfiskata „Robotnika”

80-ta w roku bieżącym

Pierwsze wydanie wczorajszego „Robotnika” zostało skonfiskowane za parę ustępów z artykułu „Zaburzenia w

Wilnie” oraz za 12 wierszy ze sprawozdania o procesie brzeskim, poświęconych TULIII!

Proces brzeski

Dokończenie sprawozdania z rozprawy środowej

JESZCZE ŚWIADK ROSOŁOWICZ

Prok. Rauze — Jakie było przemówienie osk. Dubois na zebraniu w Zabkowie?

Św. — Były sprawozdania, ale nie pamiętam.

Adw. Berenson — czy świadek wiedział, że starostwo udzieliło zezwolenia na przemarsz do Zabkowiec?

Świadek — okazuje się nie wiedział, iż było zezwolenie i nie sprawdzał czy było, nie interesował się, czy w zezwoleniu była oznaczona droga oddziałów do Zabkowiec.

Adw. Berenson prosi o ustalenie, że świadek obecnie mówi, iż „w ćwiczeniach” brał udział tylko oddział milicji, a w śledztwie zaznaczył, iż również były i „oddziały” TUR, czego świadek obecnie nie stwierdza.

Adw. — czy oddziały maszerowały konspiracyjnie, czy jawnie?

Św. — jawnie.

SPRZECZNE ZEZNANIA.

Adw. — czy świadek miał naprawdę meldunek o wiecu osk. Dubois w Zabkowiec?

Św. — zeznaje, iż otrzymał sprawozdanie od wywiadowców, którzy byli na zebraniu, byli to niejacy Borkowski i Olszewski.

Adw. Berenson — prosi o ustalenie, że w śledztwie świadek zeznał, że wywiadowcy nie dotarli na to zebranie, ponieważ było poufne i że raportu żadnego nie otrzymał.

Św. — wycofuje się i zaznacza, iż „Borkowski podsłuchiwał na zewnątrz”.

Adw. Berenson — świadek mija się z prawdą, daje wyjaśnienia, kiedy został złapany, że mówi nieprawdę.

Prok. Grabowski prosi o zaprotokolowanie tego powiedzenia adw. Berensona.

Adw. Berenson — proszę o odczytanie przez protokolanta dzisiaj złożonego zeznania świadka.

Sekretarz odczytuje, że istotnie świadek stwierdził, iż Borkowski i Olszewski byli na zebraniu.

Adw. Honigwill ustala dalej, iż świadek pomimo, iż posiada notatki, jak przemawiał osk. Dubois, to jednakże szczegółów żadnych nie przytacza.

Adw. Sterling stwierdza, iż w śledztwie świadek powiedział, iż „przypuszcza”, że ćwiczenia miały na celu przecięcie i wypróbowanie sił, lecz konkretnie nie może wyjaśnić, a teraz twierdzi, że takie były informacje.

Świadek: Żle wyraziłem się.

Adw. Sterling: Jeżeli świadek posiadał takie ciekawe i szczegółowe informacje co do milicji, a zwłaszcza o miejscu wykładów, o nazwiskach uczestników, to dlaczego ani jednym słowem nie powiedział tego w śledztwie?

Świadek usprawiedliwia się, że w czasie składania zeznania u sędziego był przepracowany, chory na serce, był niezrównoważony i w ogóle nie był usposobiony do zeznania tego.

CO JEST JESZCZE ŚWIADKOWI WIADOME?

Adw. Sterling: „Czy wiadomo panu cośkolwiek o działalności osk. Dubois?”

Św.: Poza wypadkiem w Zabkowiec — nie.

Adw.: A o działalności innych członków partii?

Św.: Poza Bieniem, zresztą nie bezpośrednio wiem o jego działalności, o nikim innym nie słyszałem.

Adw. Sterling prosi o stwierdzenie, iż w śledztwie świadek zaznaczył, że nie posiada żadnych konkretnych informacji.

Adw. Benkiel: Czy panu wiadomo, iż członkowie TUR noszą niebieskie bluzy, czerwone krawaty i odznaki?

Św.: Tak.

Adw.: Czy jest panu znany statut TUR?

Św.: Ogólnie jest znany.

Adw.: Czy TUR prowadzi działalność sportową?

Św.: Tak.

Adw.: Czy uczestnicy „ćwiczeń” byli umundurowani?

Św.: Częściowo tak.

Adw. Benkiel: W śledztwie świadek twierdził, że wszyscy byli umundurowani?

Św.: Nie pamiętam.

O „SPRAWNOŚCI” POLICYJNEJ.

Adw.: Kiedy świadek dowiedział się o tych „manewrach”?

Św.: Na parę dni przedtem.

Adw.: Czy meldował pan staroście?

Św.: Staroście nie, ale komendantowi policji.

Adw. Benkiel: A referentowi bezpieczeństwa?

Św.: Nie.

Adw.: Świadek nie meldował o takiej właśnie sprawie referentowi bezpieczeństwa? A zezwolenie na przemarsz do Zabkowiec świadek oglądał?

Św.: Nie widziałem.

Adw.: Świadek użył wyrażenia, iż starostwo padło ofiarą „mystyfikacji”, że było zezwolenie na urządzenie zlotu młodzieży, a odbyły się „manewry milicji”; jakże to rozumieć, że panowie rozproszyli grupy maszerujące z różnych miejscowości do Zabkowiec, t. j. że policja postępowała wbrew starostwu?

Św.: Nie potrafię tego wyjaśnić.

Adw.: Czy decyzje starostwa są bezwzględnie obowiązujące dla policji?

Św.: Tak jest.

Adw. Landau: Na jakiej podstawie świadek „z całą pewnością” twierdzi, że to były „ćwiczenia” milicji, jeśli takie były informacje... tylko wywiadowców?

Św.: Otrzymałem je od konfidentów.

Adw.: Czy takie informacje są zawsze pewne?

Św.: Są i niepewne, ale policja zawsze ma środki do ich sprawdzenia.

Adw.: Co to za środki?

Św.: Sprawdzenie przez innych... konfidentów (wesołość).

Adw. Honigwill w ciągu kilku pytań ustala, że świadek był badany w śledztwie 26 marca 1931 roku, czyli już w 6 tygodni po powrocie z kuracji na serce, w Krynicy, a czy wobec tego świadek podtrzymuje, że nie mówił w śledztwie o szczegółach odnośnie milicji ze względu na swoją chorobę?

Św.: Najprawdopodobniej.

Prok. Grabowski zapytuje o konkretne dane z zebrania w Zabkowiec.

Świadek, okazuje się, że nie miał szczególnych informacji co było na zebraniu, jaka była treść przemówień, możliwe, iż ktokolwiek inny miał te informacje, ale nie podzielił się z nim, miał informacje co do przemówienia Dubois.

STARCIE.

Prok., zaglądając do jakiegoś papierka: A co mówił Cupiał, a Krzyżek czy przemawiał?

Świadek wobec tego zapytania „przypomina”, że istotnie Cupiał i Krzyżek brali udział w zebraniu, ale co powiedzieli, tego nie wie.

Prok. (znowu zaglądając do jakiegoś papierka): Czy świadek nie słyszał, że „socjalistyczny czerwony sztandar” zawieszony na Belwederze??

Adw. Sterling protestuje przeciwko takiej formie badania świadka.

Prok. Grabowski: Panowie obrońcy wkładają nieraz całe ustępy w usta świadka, a ja tylko mniejszy kawałek. Pragnę ożywić pamięć świadka.

Adw. Landau: A jeżeli tylko mniejszy kawałek, to incydent może być wyczerpany.

Adw. Berenson: Jeżeli obrońcy powołują się na jakiś dokument, to taki dokument może zawsze być sprawdzony, a prokurator powołuje się na dokument, na który będzie mógł oprzeć się, kiedy zostanie załączony do sprawy i to przemawia na naszą korzyść.

Adw. Honigwill: Nie wiem, jaki dokument prokurator wykorzystuje, ale K. P. K. wyraźnie postanawia, że od twarzenie zapisów dochodzenia jest niedopuszczalne.

Prok.: To jest pismo komendanta posterunku P. P.

Adw. Berenson: Nie podlega ogłoszeniu.

Przew. Hermanowski przychyła się do stanowiska obrony i pismo to nie zostaje załączone do sprawy.

CZERWONY SZTANDAR. NA BELWEDERZE.

Świadek, odnośnie przytoczonego ustępu, iż socjalistyczny sztandar zawieszony na Belwederze, „przypomina”, że były takie informacje, ale który z mówców to powiedział, — nie wie.

Przew.: Dlaczego świadek dopiero teraz to przypomina, a nie w śledztwie?

Św.: Możliwe, iż dopiero później otrzymałem te informacje... od konfidentów.

„PRAWA” WYWIADOWCÓW.

Adw. Benkiel: Czy informatorzy pana chodzą na zebrania TUR poprostu jako wywiadowcy, czy w innym charakterze?

Św.: Ja poleciłem iść Borkowskiemu, a jego rzeczą było dostać się na zebranie.

Adw. Benkiel: Czy wywiadowcy mają prawo chodzenia na zebrania TUR?

Św.: Jeżeli te zebrania są zamknięte — to nie.

Adw. Benkiel: To znaczy, że można ich było nie wpuszczać.

Adw. Benkiel zapytuje dalej, jakie informacje świadek miał o bojówkach i milicji BBS i BB?

Św.: Nie interesowałem się BBS.

Prok. Rauze: Kto przewodniczył na zebraniu?

Św.: Nie pamiętam.

Przew. odczytuje zakwestjonowane przez obronę zeznania świadka w śledztwie, z których potwierdza sprzeczności, podniesione w toku dzisiejszego badania świadka przez obronę.

Świadek nie umie wytłumaczyć istniejących sprzeczności, niemniej zeznania w śledztwie potwierdza.

Adw. Sterling prosi o ustalenie, iż w pozostałej części zeznania świadka w śledztwie nie ma mowy, jakoby istniały „piątki”.

Adw. Benkiel: Czy aresztowano jaką „piątkę”?

Św.: Nie.

ZEZNANIE B. CZŁONKA P.P.S.
Świadek Edward Nowakowski, słusarz, do r. 1930 należał do PPS i był członkiem milicji.

CEL I BRON MILICJI.

Przew.: Czy pan posiadał broń?

Św.: Nie.

Przew.: A inni?

Św.: Nigdy nie słyszałem!

Przew.: A jaki był cel milicji?

Św.: Ochrona lokalów partyjnych i wieców.

Przew.: A dlaczego pan wystąpił z PPS?

Św.: Tak złożyły się stosunki rodzinne.

W ZAWODZIU.

Przew.: Na kursie w Zawodziu pan był?

Świadek stwierdza, że na kursie był i żadnych wykładów o polityce nie słyszał, nie wie, czy ktokolwiek z uczestników kursu należał do milicji, do TUR owszem.

Adw. Benkiel: A po co był ten kurs?

Św.: Dla przysposobienia instruktorów sportowych.

ŚWIADK ROZCZAROWANY

Świadek Borkowski, starszy posterunkowy służby śledczej w Sosnowcu, czekał na przybycie zapowiedzianej grupy Turuowców na stacji w Zabkowiec... i rozczarował się, gdyż ci wysiedli w Golonogu. Potem dyżurował pod „Domem Ludowym”, gdzie byli na zebraniu posł.: Dubois, Bień oraz Koch i Dobrowolski, o czym mówiono, rzecz prosta, nie słyszał.

Adw. Sterling: Gdzie była wyznaczona zbiórka z powiatu Będzińskiego.

Św.: W Zabkowiec.

Adw.: Proszę o ustalenie, że świadek w śledztwie mówił, że mieli się oni zebrać w Golonogach.

ŚWIADK Z FENOMENALNYM SŁUCEM

Świadek Zygmunt Aleksy, starszy posterunkowy w Zabkowiec, stał przed drzwiami Domu Ludowego... i słyszał, jak składano przysięgę na wierność Partii i sztandarom. Słyszał też... co wyjaśnił dopiero na bardzo natręcyjne pytania prokuratora Rauzego, że była mowa o Belwederze... tylko co powiedziano, to nie wie.

ZEZNANIE TOW. PERCZYŃSKIEGO

Następny świadek tow. Stanisław Perczyński, składa zeznanie głosem stanowczym, twardym i męskim, po robotnicarsku. Zeznania jego czynią na sali wielkie wrażenie.

Przew.: Czy pan jest członkiem PPS?

Świadek (z dumą): Tak jest.

BRONI „PARTYJNEJ” NIE BYŁO.
Przew.: A jakie funkcje pełni pan w milicji?

Św.: Byłem komendantem dzielnicy Wola-Czyste.

Przew.: Ilu miał pan podkomendantnych?

Św.: 160 ludzi.

Przew.: Czy byli uzbrojeni?

Św.: Niektórzy mieli własną broń, inni tylko łaski.

Przew.: A czy była broń partyjna?

Św.: Nigdy o niej nie słyszałem.

Przew.: A świadek broń miał?

Św.: Tak, własną.

Przew.: Jak to było z odebraniem panu broni?

Św.: Poszedłem do Drożdżyka w prywatnej sprawie, a na schodach komisarz Banko i dwaj agenci odebrali mi broń i aresztowali mnie.

Prok. Rauze: Ilu ludzi aresztowano?

Św.: Coś dziewięciu.

Prok.: I wszyscy byli w prywatnym interesie u Drożdżyka?

Św.: Tego nie wiem; ja znam Drożdżyka, pracujemy w jednej fabryce.

POSZLIŚMY SAMORZUTNIE POD SEJM BRONIĆ NASZYCH POSŁÓW.

Prok.: A skąd panowie otrzymali rozkaz pójścia pod Sejm?

Św.: Rozkazu nie mieliśmy. Byliśmy tam samorzutnie po najściu oficerów na Sejm. Poszliśmy bronić naszych posłów.

Prok. Grabowski: Czy pan wie o biliecie marszałka Daszyńskiego?

Św.: Dowiedziałem się o tem po wyjściu z więzienia.

Prok.: Członkowie milicji często tak chadzają „samorzutnie” bez rozkazu władz?

Św.: Lepsza jest własna chęć, niż polecenie władz. Słyszeliśmy o oświadczeniu p. Sławka o łamaniu kości posłom i projektowanej zmianie Konstytucji, więc poszliśmy bronić naszych towarzyszy - posłów przed urzeczywistnieniem gróźb p. Sławka.

ARESZTOWANIE ŻRÓBIKA.

Prok.: Jak to było z aresztowaniem Żróbika?

Św.: Byłem wówczas w więzieniu.

KOMENDA MILICJI.

Prok.: Komu podlegała milicja?

Św.: Komendzie głównej, składającej się z posłów: Arciszewskiego, Chodyńskiego, Dziegielewskiego. Celem jej było zabezpieczenie wieców.

Prok.: A o walkach ulicznych wykładano na odprawach?

Św.: Nigdy nie słyszałem nic podobnego, choć cieszę się w partii zaufaniem.

Adw. Benkiel: Czy Dziegielewski i Chodyński podlegali posłowi Arciszewskiemu.

Św.: Oczywiście, jako głównemu komendantowi.

KONIECZNOŚĆ SAMOOBRONY.

Adw. Benkiel: Mówił pan, że rewolwer był panu potrzebny dla ochrony życia. Czy sytuacja wymagała istotnie obrony życia?

Św.: Były przecież częste wypadki bicia, np. pobicie sekretarza Związku Zawodowego Walczaka i tow. Niemyskiego, napad na lokal Dzielnicy na ul. Grzybowskiej, na lokal Zw. metalowców przy ul. Leszno. Mnie uprzedzono, że sąd bebesowski wydał już na mnie wyrok. A przecie w większości wypadków policja odmawiała pomocy.

TULO.

Adw. Benkiel: Czy pan brał udział we władzach partyjnych?

Św.: Byłem skarbnikiem dzielnicy Wola - Czyste, teraz jestem przewodniczącym tej dzielnicy.

Adw. Benkiel: A znał pan Tulę?

Św.: Tak. Zachowywał się on tak prowokacyjnie, że zarządziłem obserwację nad nim i okazało się, że jest agentem policji. Gdy spotkałem go potem na Wareckiej w lokalu partyjnym, poradziłem mu, aby uciekał, bo „może nogi potamać”. Uciekł więc. Na „Cytadeli” tak krzyczał: precz z rządem i policją, że jego zachowanie zwróciło powszechną uwagę i nawet dostał wtedy „przykładem” kolbą od policjanta.

KONGRES KRAKOWSKI.

Adw. Benkiel: Pan był na Kongresie krakowskim. Jak tam hasła podnoszono?

Św.: Obronę prawa i Konstytucji.

DLACZEGO ŚWIADKA PRZEŚLADOWANO.

Adw. Szumański: Ile razy był pan aresztowany?

Św.: Raz z bronią 13 września, drugi raz na fabryce. Gdy pytałem za co, powiedzieli mi, że będę spokojniejszy, jak się prześlę w komisariacie. Trzeci raz aresztowali mnie w domu, choć w czasie rewizji nic nie znaleźli. Radzono mi, bym dał spokój „robotom”.

Powiedziałem, że od partii nie odstąpię. Ten, co mnie badał, oświadczył, że tam jest idea, gdzie forsę. Powiedziałem, że mnie nie kupią. Miałem być aresztowany jeszcze w dniu wyborów i agenci czekali na mnie w domu i na fabryce, ale mnie nie znaleźli.

Adw. Benkiel: Czy w Urzędzie śledczym nie proponowali panu, by udzielał pan informacji o partii policji?

Świadek: Tak jest; proponowali; z pogardą odrzuciłem, tak samo, jak późniejsze ich propozycje bym wystąpił z partii za cenę spokoju, groziłi, że mnie zgubią prześladowaniami.

Adw. Benkiel: A jakeście jechali na Kongres krakowski autobusem, toście mieli broń?

Św.: Ja nie, a o innych nie wiem.

TOW. LESIAK ZEZNAJE

Świadek tow. Stanisław Lesiak również świadek oskarżenia, przyszedł do

Drożdżyka z wizytą do jego siostry i tam został aresztowany. Z dumą odpowiada przewodniczącemu, że należał i należy do PPS. Rewolwer miał, ale własny.

Przew.: Po co świadek miał bilet marsz. Daszyńskiego?

Św.: Dostałem od posła Dubois, bo chciałem pójść na galerię do Sejmu. Nigdy przedtem tam jeszcze nie byłem. Bilet dostałem w redakcji „Robotnika”.

Adw. Benkiel: Czy to było po najściu oficerów na Sejm?

Św.: Tak.

Adw. Benkiel: Chciałem zapytać w tej sprawie osk. Dubois, by udzielił wyjaśnień.

Przew.: Proszę.

SPRAWA BILETU MARSZ. DASZYŃSKIEGO WYJAŚNIONA.

Tow. Dubois: 4 listopada w parę dni po najściu oficerów na Sejm, zwróciłem się do mnie Lesiak i Łażniewski, prosząc, bym dał im bilet na to historyczne posiedzenie Sejmu. Zwróciłem się do klubu PPS o bilety, już były rozdane, taką samą odpowiedź dostałem w kancelarii Sejmu, wtedy zwróciłem się do marsz. Daszyńskiego, prosząc go o bilet, z którym mogliby się chłapcy przedostać do kancelarii marszałka po bilety na galerię. Było to konieczne ze względu na obostrzone przepisy, jakie wydał marsz. Daszyński w sprawie poruszania się obcych ludzi po terenie Sejmu. Sam osobiście ucieszyłem się z prośby tow. Lesiaka i Łażniewskiego, bo chciałem ich prosić, aby po sesji odprowadzili marsz.

Jeszcze „kwiatuszki” z baranowickiej „oślej łąki”

Głównie z działalności p. starosty Przepałkowskiego

Dwaj profesorzy z Wilna przybyli do Baranowicz, w celu urzędowego odczytu naukowego dla młodzieży szkolnej o zabytkach architektury na Kresach. Po daniu do Starostwa o zezwolenie na odczyt z przezrociami złożyła Dyrekcja miejscowego Gimnazjum Państwowego. Zastępca starosty udzielił zezwolenie na odczyt. Gdy jednak w dzień odczytu poszczególne szkoły, w komplecie, wraz z gronem nauczycielskim, zebrały się przed lokalem, gdzie miał się odbyć odczyt, pan starosta Przepałkowski zezwolenie cofnął. A przyczyna? Profesorowie owi spotkali znajomego tow. Machaya, który z nimi chodził po mieście. To było przyczyną, że pan Przepałkowski nie zezwolił na odbycie odczytu naukowego.

Na zadanie starosty Przepałkowskiego, Wydział Wykonawczy Związku Inwalidów Wojennych zwolnił z pracy tow. Józefa Machaya, pracownika Związku w Baranowiczach, rzekomo z powodu, że tow. M. jest „antypaństwem”, bo należy do PPS. Przyczem p. Przepałkowski miał grozić, że jeżeli tow. M. będzie nadal tam pracował, to on, jako starosta, zacznie Związkowi szkodzić!

Obecnie p. Przepałkowski zmusił Magistrat m. Baranowicz, by zwolnił z pracy kasjerkę Łaźni Miejskiej, siostrę tow. M., zarabiającą aż... około 100 zł. miesięcznie, by nie mogła pomagać swemu bratu, który od 20 miesięcy jest bezrobotnym, to przed „zdechnięciem”. Ładnie co?

„Nie sanator” — to zdychaj z głodu! — oto dewiza dzisiejszych wielkorządów na polskim folwarku. A oto inny kwiatek:

Wdowa po inwalidzie, p. Szulewiczowa, przy wielkim nakładzie środków wynajęła i orestaurowała lokal w centrum miasta i przeniosła tam swoją restaurację. Po wielu szyskach — otworzyła restaurację. Nie na rekę to jednak było jednemu z działaczy Bebe, rzeźnikowi Kowalskiemu, generalnemu mówcy od „ideologii”, który po drugiej stronie ulicy prowadzi podobny interes. Bojąc się konkurencji (a jest on „zasłużonym mężem „sanacji”), sprawę doprowadził do pomyślnego końca. Starosta Przepałkowski zabronił p. Szulewiczowej coprawda nie na piśmie, a za pośrednictwem policjanta, sprzedaży wódki, a nawet piwa, rzekomo z powodu, że, w pobliżu znajduje się pomnik Nieznanego Żołnierza. Do niedawna w zajmowanym obecnie przez p. Szulewiczową lokalu mieścił się sklep wódek, koło niego drugi, naprzeciwko p. Kowalski, który nie posiada prawa sprzedaży alkoholu i sprzedaje wódkę w... filiżankach. Na podanie p. Szulewiczowej, aby jej starostwo udzieliło zakazu sprzedaży alkoholu na piśmie, by mogła decyzję tę skarżyć, p. Przepałkowski nie odpowiada... Naturalnie, nie mielibyśmy nie przeciwko takiemu zakazowi, gdyby stosowany on był wobec wszystkich, a nie tylko wobec nieszczęśliwej kobiety,

którą się chce najwidoczniej zrujnować finansowo!

Poruszyliśmy kilkakrotnie sprawę weksli wystawionych przez zarząd dóbr hr. Potockiego. Obecnie jesteśmy w posiadaniu nowego szczegółu. Adwokat Łódzki w Warszawie, pełnomocnik dóbr, w gabinecie starosty Przepałkowskiego w obecności jego oraz dy-

rektora Kasy Komunalnej — zwracał uwagę, by „weksli grzesnościowych” wystawionych przez Zarząd dóbr, nie realizowano. Weksle jednak zostały zrealizowane, wysłane do protestu: nikt ich obecnie nie chce wykupić. Zapytujemy, kto wziął gotówkę w sumie 120 tys. złotych? Żądamy śledztwa w tej sprawie.

Echa zająć z policją na terenach ordynacji zamojskiej

Sąd uwolnił 37 oskarżonych włóścian

(Kor. własna).

W dniu 6 listopada 1931 r. Sąd Okręgowy Wydział Karny w Zamościu rozpoznawał sprawę Pawła Surmy i innych (razem 37 oskarżonych) włóścian wsi Deszkowice, pow. Zamojskiego, pociągniętych do odpowiedzialności za to, że

a) w dniu 28 lipca 1931 r., działając wspólnymi siłami, w liczbie około 150 uczestników zbiegowiska, mieli dopuścić się samowolnego, w drodze zastosowania siły fizycznej, zaboru plonów Ordynacji Zamojskiej z działek zasewitutowanych (art. 122 k. k.);

b) w tymże czasie i miejscu rzekomo usiłowali dokonać zabójstwa posterunkowego p. p. Józwicka, wzywającego wraz z innymi policjantami, włóścian do zaprzestania zbierania plonów, należących do Ordynacji Zamojskiej (art. 49 i 453 k. k.).

Tę sprawę jest niezmiernie charakterystyczne:

Na jesieni 1929 r. włóścianie wsi Deszkowice zostali przez Komisarza Ziemińskiego wprowadzeni w posiadanie terenu rolnego, przyznanego im prawomocnie w zamian za zlikwidowanie ich serwitutu, ciężące na dobrach Ordynacji Zamojskiej. Przy wprowadzeniu włóścian w posiadanie, Komisarz Ziemiński zastrzegł, że Ordynacja Zamojska będzie miała prawo z przyznaniem im gruntu zebrać zasiane na jesieni plony — pod warunkiem jednak, że, tytułem wynagrodzenia, Ordynacja do końca zbiorów 1930 r. będzie zezwalała włóścianom w dalszym ciągu paść bydło w lasach ordynackich.

Gdy jednak następnie Ordynacja Zamojska obowiązku swego w stosunku do włóścian nie wykonała, a gajowi ordynacyi brutalnie wypędzali chłopięce bydło z lasów Ordynacji, chłopcy uznali się również za zwolnionych ze swego zobowiązania i domagali się od Zarządu Ordynacji wynagrodzenia za korzystanie Ordynacji z chłopięcych terenów zasewitutowanych. Administracja Ordynacji obiecywała chłopom wynagrodzenie w plonach, ale zwlekała z określeniem jego ilości, wyraźnie odwołując tę kwestję, i chcąc najwidoczniej zabrać plony z chłopięcych pól za darmo, t. j. bez wynagrodzenia w pastwisku lub plonach. Gdy przyszły zima i chłopcy czuli, że ich Ordynacja chce „wyprowadzić w pole”, przystąpili oni do gromadnego zbierania plonów z terenu

przyznanego im za serwitut, chcąc przez to skłonić administratora folwarku Grabkowskiego do określenia należnego chłopom wynagrodzenia.

Administrator Grabkowski zameldował policji, że włóścianie wsi Deszkowice „samowolnie” masowo zabierają pszenicę ordynacką z terenów zasewitutowanych. Policja, bez zbadania sprawy, przyjechała na zasewitutowy teren chłopcy i usiłowała siłą, przy pomocy straszenia i bicia, wypędzić włóścian z pola. Włóścianie, uznając się za właścicieli przyznanego im terenu i uważając, że policja nie ma prawa interweniować w sporze cywilnym, wezwania policji nie usłuchali. Doszło do tego, że policja musiała z pola ustąpić, obawiając się zdecydowanej postawy wyprawionych z równowagi chłopów. Szeręg włóścian zaarrestowano, poczem po dłuższych staraniach zwolniono za wysoką kaucją. Razem włóścianie zapła-

Komisarz w związkach zawodowych B.B.S. w Krakowie

„Naprzód” donosi:

W suchotniczych „związkach zawodowych” BBS, w Krakowie toczy się od dłuższego czasu zacięta walka między drem Bobrowskim a Czumą i Cendrowskim, którzy prowadzą zbyt radykalną dla dra Bobrowskiego politykę. Czuma i Cendrowski napadali zaś na dra Bo-

rowskiego, jako zdradco klasy robotniczej i obspypywali go socyjalnymi epitetami, a równocześnie starali się o utrzymanie swojej grupki, aby szachować BB.

Walka ta skończyła się w ten sposób, że Czuma poszedł na posadę do Koła pod Łodzią, Cendrowski musiał wrócić do pracy w elektrowni miejskiej, a dr. Bobrowski rozwiązał „Radę związków zawodowych BBS.” w Krakowie i ustanowił w jej miejsce „komisarza sanacyjnego” — w osobie posła z BB, Gdu li, byłego profesora gimnazjalnego z Chrzanowa.

Wobec tego kilka związków zawodowych BBS. postanowiło przejść do t. zw. „PPS-lewicy” (!!) co ma się urzeczywistnić w najbliższych dniach!

ECHA KRWAWYCH ZAJŚĆ W TOMASZOWIE

Zamach samobójczy w więzieniu

W związku z krwawym zajściem w Tomaszowie, aresztowano szereg osób oskarżonych bądź to o udział w rozruchach, bądź też o należenie do Komitetu komunistycznego w Tomaszowie.

Główny oskarżony Jan Malecki osadzony w osobnej celi więzienia piotrkowskiego, usiłował popełnić samobójstwo. W tym celu podał koszulę na pasy i sporządzony w ten sposób sznur przerzucił przez kratę okienną, kładąc głowę w pętlę.

Straż więzienna udaremniła zamach.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

BILANS POLSKIEJ REPREZENTACJI PIŁKARSKIEJ

Polska reprezentacja piłkarska zakończyła meczem z Jugoslawią swój tegoroczny sezon. W roku bieżącym rozegrano ogółem 5 spotkań, przyczem odniesiono dwa zwycięstwa, a 3 przegrane, stosunek bramek 14:12.

Ogółem od r. 1921 rozegrano 47 meczów międzypaństwowych (22 w kraju), przyczem wygrano 18 (8 w kraju), zremisowano 8 razy (4 w kraju), a przegrano 21 razy (8 w kraju). Ogólny stosunek bramek 100:95. Z Węgrami grano 8 razy z Szwecją i Czechosłowacją po 7, z Finlandją i Rumunią po 4, z Estonją, Turcją, Jugoslawją po 3, z USA, Austrią, Lotwą po 2, z Norwegją i Belgią po 1.

Zwycięstwo bokserów Warty w Gorlicach

Drużyna pięściarska Warty, osłabiona brakiem czterech pięściarzy reprezentacyjnych, pokonała w Gorlicach klub bokserki Athen w stosunku 7:5. W ramach tego spotkania Tomaszewski zmierzył się z mistrzem Niemiec Polterem i uległ mu na punkty.

Napad na wóz pocztowy

Z Jasi donoszą, iż dwóch uzbrojonych osobników napadło na wóz pocztowy, zdążający ze Zmigród do Jasi. Napastnicy pobili ciężko woźnicę, zostali jednak spłoszeni przez pasażerów i zbiegli, nie dokonawszy rabunku.

Zaostrzenie konfliktu w piekarniach łódzkich

Konferencja w inspekcji pracy zwolana celem definitywnego zlikwidowania zatargu w piekarniach łódzkich nietylko że nie doprowadziła do porozumienia ale znaczenie pogłębiła istniejący konflikt.

Powołana do życia specjalna mieszana komisja fachowców zrewidowała kalkulację wypieku chleba i uzgodniła sporne punkty dotyczące plac poszczególnych kategorii pracowników piekarskich. Na zwolanej konferencji miało nastąpić podpisanie nowej umowy zbiorowej.

Tymczasem piekarze niespodziewanie zmieniili swe stanowisko. Przedstawiciele cechu piekarzy chrześcijan oświadczyli, że umowę mogą podpisać z klauzulą, że komisja cennikowa przy magistracie zatwierdzi nową kalkulację pieczywa i podwyższy cennik na chleb (!).

Żydowski cech piekarzy uchylił się natomiast zupełnie od podpisania umowy i oświadczył, że podpisał ją dopie-

ro po podwyższeniu cennika na pieczywo.

Wobec takiego zwrotu w sytuacji związku pracownicze oświadczyły, że uważają konferencję za bezowocną.

W nadchodzącą niedzielę odbędzie się walne zebranie pracowników piekarskich na którym zapadnie prawdopodobnie uchwała w sprawie rozpoczęcia strajku we wszystkich piekarniach łódzkich.

Z ŻYCIA PARTJI

KOMUNIKAT. Niniejszym podajemy do wiadomości, iż na zasadzie uchwały Włocławskiego O.K.R. P. P. S. — członkowie Włocławskiej Organizacji P. P. S. — Aleksander Rutkowski i Roman Ciechurski zostali wydaleni z szeregów partyjnych za zdradę ideałów partyjnych.

Sekretariat Generalny C.K.W. P.P.S.

Ogółem barw polskich broniło 122 graczy. Najwięcej razy grali: Kuchar — 26, Sperl — 21, Kaluza — 20, Stalski — 15, Spojda — 14, Reyman I

i Bułanow po 13, Gintel, Bac, Karasiak, Kotlarczyk I — po 12, Hanke, Balcer, Martyna po 11, Pazurek I, Adamek, Ciszewski — po 10.

Z różnych dziedzin

SKŁAD WARSZAWIANKI NA NIEDZIELNY MECZ Z WARTA.

W nadchodzącą niedzielę rozegrany zostanie na stadionie Legii o godz. 12 w południe mecz ligowy Warszawianka — Warta. Będzie to powtórzenie unieważnionego spotkania, które wygrała Warta 4:3, ale sędzia dał nieformalne rozstrzygnięcie przy rzucie karnym. Warszawianka wystąpi w składzie: Keller, Zwierz, Rusin, Fert, Gazur, Hahn, Jung II, Piliszek, Kotkowski, Polak, Materski.

UTWORZENIE WARSZ. OKR. ZW. PINGPONGOWEGO.

Ostatnio odbyło się organizacyjne zebranie Warszawskiego Okręgowego Związku Ping-pongowego, przyczem powołano do życia dwie komisje, a mianowicie do komisji organizacyjnej weszli pp. Eisenberg I, Gór-

ka i Wojciechowski, a do komisji sportowej: Eisenberg II, Weislich i Obarski.

Okręg warszawski jest czwartym z kolei utworzonym pingpongowym zw. okręgowym. Dotychczas istnieją związki w Łodzi, Krakowie i Lwowie. Siedzi! z centrali jest Łódź. Niebawem rozegrane zostaną mistrzostwa kręgowe, a potem mistrzostwa Polskie.

MIEDZYNARODOWY MECZ PIŁKI REZERWOWEJ NA ŚLASKU.

W Siemianowicach rozegrany mecz piłki rezerwowej pomiędzy drużyną Siemianowice a „Wartburgiem” z Gliwic. Wygrali Niemcy 6:2.

LEGJA TRYUMFUJE W KUTNIE.

Drużyna piłkarska Legji, w której wystąpiło 7 graczy ligowych, pokonała w Kutnie tamtejszą reprezentację w stosunku 6:1.

Na Górnym Śląsku redukcje... redukcje...

W hucie „Pokój” mają zredukować 2 tysiące robotników i 25—40 proc. urzędników!

Jak donosi „Polonia” katowicka, w ciągu nadchodzącego kwartału huta „Pokój” zamierza zwolnić 25—40 proc. ogólnej liczby urzędników, oraz 2 tysiące robotników (!!).

Sprawę zamierzonych redukcji roz-

patrywać będzie komisarz demobilizacyjny, „Polonia” — stwierdza, iż nie ulega żadnej wątpliwości, że dyrekcja huty otrzyma zezwolenie na redukcję.

NOWE ULICE

Min. rob. publ. zawiadomiło magistrat, iż nie zgadza się z planem przeprowadzenia nowej ulicy od Bielańskiej do Hipotecznej, gdyż projekt opracowany został bez uwzględnienia zasad ogólnego planu zabudowy. Poza to ministerjum zawiadomiło magistrat, iż nie zgadza się z przedstawnym projektem przebiegu ulicy przez tereny ogrodu Pomologicznego, na przedłużeniu ul. Wspólnej, albowiem i ten projekt nie jest uzgodniony z planem ogólnym. Obecnie dla regulacji zmuszony jest opracować szczegółowe plany wspomnianych ulic powtórnie.

STAN POGODY

DZIŚ POGODNIE.

Prawdopodobny przebieg pogody w Polsce: Po mglistym a miejscami chmurnym ranku w ciągu dnia dość pogodnie. Po nocnych przymrozkach w ciągu dnia temperatura około plus 12. Slabe wiatry południowo-wschodnie i południowe.

Z WCZORAJSZEJ GIEŁDY

Waluty: Dol. St. Zjedn. 8.87.
Dewizy: Holandia 359.85, Londyn 33.73, Paryż 35.05, Praga 26.39, Szwajcaria 174.44, Włochy 46.20.
Obroty średnie.

Na marginesie gospodarki miejskiej we Włocławku

OŚWIADCZENIE RADNYCH P. P. S.

Radni P. P. S. we włocławskiej Radzie miejskiej tow. tow. Ziolkowski i Leszczyński złożyli przedyżdium Rady następujące oświadczenie:

„My radni z Polskiej Partii Socjalistycznej i Rady Związków Zawodowych, będąc w mniejszości w Radzie Miejskiej, nie braliśmy i nie bierzemy odpowiedzialności za całokształt gospodarki miasta Włocławka. Wielokrotnie dawaliśmy temu wyraz, krytykując postępowanie większości tak polskiej, jak i żydowskiej. Całkowita odpowiedzialność za gospodarkę miejską spada na jej większość na czele z tak zw. „grupą gospodarczą”.

W Magistracie miasta Włocławka na jego 5-ciu członków, P. P. S. miała jednego zaledwie przedstawiciela w osobie ławnika Czesława Kossobudzkiego. Miejsce to przypadło nam z należytą proporcją liczby radnych.

Ławnik Kossobudzki, jako kierownik bardzo odpowiedzialnego działu pracy, w okresie masowego bezrobocia i powszechnej nędzy klasy robotniczej, stał zawsze w obronie interesów ludzi pracy przez swe niemordowane zabiegi o uzyskanie kredytów na cele zatrudnienia bezrobotnych i zasiłki dla nich.

Dlatego też PPS, Rada Związków Zawodowych i iny, jako radni tej listy mamy pełne zaufanie do rzecznika interesów klasy robotniczej w osobie ławnika Czesława Kossobudzkiego.

Jednocześnie oświadczamy, iż radni AL Rutkowski i Roman Ciechurski zostali wykluczeni z partii, wobec czego

Wielkie demonstracje przeciwjapońskie w Chinach

Na Dalekim Wschodzie walki trwają w dalszym ciągu. Sytuacja staje się coraz krytyczniejsza ze względu na ciągłą możliwość rozszerzenia się terenu wojny. Nasze zdjęcia przedstawia wielką demonstrację przeciwjapońską w stolicy Chin.

Wybuch w fabryce straszaków

Przy ul. Bonifraterskiej 31, w fabryce straszaków dziecięcych, nastąpił wybuch. Siłą wybuchu została wywalona frontowa ściana z drzwiami do suszarni, następnie zrujnowana prawa ściana, rozwalony piec i wybite drzwi do kantoru fabryki. Nadto w całym niemal domu zostały wybite szyby w oknach. Bezpośrednio po wybuchu nastąpił

pożar. Na miejsce przybył nalewkowski oddział straży, który po godzinnej akcji, pożar ugasił, usuwając również na bok gruzy. Przyczyną eksplozji i pożaru — postawienie skrzyni z kapiszonami przy silnie rozgrzanym piemu. Straty znaczne, lecz narazie nieustalone. Wypadku z ludźmi nie było.

Zniwo samobójstw

18-letnia Marja Liszewska, napiła się kwasu octowego.
— 17-letnia Helena Szternówna, napisała się jodyną.
— 26-letni Ignacy Gampel, bezrobotny (Lida) również napił się jodyną w bramie domu Chłodna 28. Wszystkim ofiarom pomocy udzielił Pogotowie, dzielił Pogotowie.

25-letnia Marja Matysiakówna, dn. 1 b. m. straciła posadę służącej. Od tej pory Matysiakówna zamieszkała u wyrobnicy Franciszki Kuliszowej, w tymże domu. Nie mogąc znaleźć innej posady, Matysiakówna w przystępie rozstroju nerwowego wyskoczyła z okna 4 piętra klatki schodowej na podwórce. Wskutek upadku Matysiakówna złamała nogi i doznała pęknięcia czaszki. Przed przybyciem lekarza Pogotowia — zmarła. Zwłoki przewieziono do prosektorjum.

W nocnej restauracji - dancingu „Narcyz” przy ul. Żorawiej 19 nocy ub. targnął się na życie 32letni Józef Arejszenko, robotnik (Czerwikowska 110). A. postrzelił się z rewolweru w czoło. Od-

Co wyświetlają kina?

ADRIA PALACE: „Pociąg samobójców”.
ATLANTIC: „Dziesięciu z Pawiaka”.
APOLLO: „Buster na froncie”.
COLOSSEUM: „Serca na wygnaniu”.
W małej sali: „Zmoka kura”.
CASINO: „Maradu”.
CRISTAL: „Ślad na śnieżnej pustyni”.
CAPITOL: „Dziewczę z nad Wołgi”.
CZARY: „Szary dom”.
CRISTAL: „Charlie Chaplin bezrobotny”.
FORUM: „Kawiarzka” z Chevalier.
FILHARMONJA: „Naręczona z loterii”.
HOLLYWOOD: „Czar tang”.
HELJOS: „Madame - Szatan”.
HEL: „Dusze w niewoli” i rewja.
KOMETA: „Malżeństwa przyszłości” i występy amerykańskich atletów.
LOTOS: „Dusze czarnych”.
LUX: „Czerwona szabla”.
MEWA: „Całuję twoją dłoń, Madame” i „Pocałunek wiosny”.
MIEJSKI: „Romans” z Gretą Garbo.
MAJESTIC: „Człowiek który zabił”.
PAN: „Dziewczę z nad Wołgi”.
PALACE: „Przez z miłością”.
POPULARNY: „Arlekinada życia”.
ROXY: „Odwieczna pieśń”.
SPLENDID: „Spragniona Ameryka”.
STYLOWY: „Racjoostacja W. P. N.”.
ŚWIATOWID: „Wesoły porucznik”.
TOMBOLA: „Sekretarka osobista”.
TECZA: „Kobieta z bruku”.
TON: „Pod dachami Paryża”.
URANJA: „15 minut strachu”.
UCIECHA: „Marokko” z M. Dietrich.
WISLA: „Mandaryn Wu” i wielka rewja.
ZNICZ: „Tajemnica przystanku tramwajowego”.

Podczas pracy

Przy ul. Szpitalnej 10 w drukarni „Współczesnej”, pomocnik maszynisty 32-letni Czesław Krakowiak (Nowolipie 57), doznał obciążenia w maszynie palca lewej ręki. Po opatrunku w ambulatorjum Pogotowia, Krakowiak przewieziono do szpitala Dz. Jezus.

POŻARY

Przy ul. S-to Jerskiej 16, w lokalu należącym do Związku Kobiet Żydowskich na II piętrze od silnie napalonego pieca w łazience zapaliła się podłoga. Na miejsce przybyło Pogotowie I oddziału straży. Akcja trwała godzinę, w czasie której rozmontowano piec i wyrabano część podłogi.
— Przy ul. Rymarskiej 24, w piwnicy, należącej do drukarni i litografii Jakóba Hurwicza, wskutek zaproszenia ognia, zapaliły się nagromadzone odcinki papierowe. Strażacy II oddziału, z powodu silnego dymu, musieli pracować w maskach. Akcja trwała blisko 2 godziny.

Dziś w Radio

PIĄTEK.

11.40 — 11.55 Przelad prasy. — 11.58 — 12.05 Sygnał czasu. — 12.05 — 12.10 Ddczytanie programu na dzień bieżący. — 12.10 — 12.15 Komunikat PIM-a. — 12.15 — 13.15 Płyty gramofonowe. — 13.15 — 14.45 Przerwa. — 14.45 — 15.05 Muzyka z płyt gramofonowych. — 15.05 — 15.15 Komunikat gospodarczy. — 15.15 — 15.20 Z życia Polskich zespołów śpiewaczych. — 15.20 — 15.25 Komunikat LSG. — 15.25 — 15.45 Odczyt dla nauczycieli. — 15.45 — 15.50 Komunikat dla żeglugi i rybaków. — 15.50 — 16.20 Płyty gramofonowe. — 16.20 — 16.40 Nowe odkrycia w krypcie królewskiej Bazyliki Wileńskiej. — 16.40 — 16.55 Płyty gramofonowe. — 16.55 — 17.10 Lekcja języka angielskiego. — 17.10 — 17.35 Odczyt p. t. „Artur Schnitzler” — wygi. p. I. Wieniawska. — 17.35 — 18.50 Koncert popołudniowy. — 18.50 — 19.15 Rozmaitości. — 19.15 — 19.25 Przeglad rolniczej prasy zagranicznej. — 19.25 — 19.30 Odczytanie programu na dzień następny. — 19.30 — 19.45 Płyty gramofonowe. — 20.00 — 20.15 Pogadanka muzyczna. — 20.15 — 22.40 Koncert z Filharmonji warsz. Recital fortepianowy Art. Rubinstein. — 22.45 — 22.50 Komunikaty. — 22.50 — 22.55 Wiadomości sportowe. — 22.55 — 23.00 Przerwa. — 23.00 — 24.00 Muzyka taneczna z kawiarni „Gastro-nomja”.

„majestic” nowy świat 43

Pocz. o g. 6
najnowsze arcydzieło francuskiej produkcji 1931/32 r. p. t.

W r. g. Marie Bell, Jean Angel i G. Gabor

Kino „Światowid”

Marszałkowska Nr. 111.

PRZEBÓJ SEZONU

Maurice CHEVALIER
jako „WESOŁY PORUCZNIK”

Kino Złota 72

P. 6, 8, 10
UCIECHA
MAROCCO

Marlene Dietrich
Garv Cooper

DŹWIĘKOWY KINOTEATR MIEJSKI

Początek o godz. 6.30. Niedziele godz. 5 pp

JONH CRAWFORTH
RICARDO CORTEZ

W dźwiękowcu p. t.

KSIĘŻYC W MONTANIE.
NADPROGRAMY

KINO REWJA ZNICZ Śniadeckich 5

Dziś na ekranie

„Tajemnica przystanku tramwajowego”

Na scenie „Debiutantka”
humor, śpiew, tańce 20 osób na scenie pod kier. króla humoru St. Wolffskiego

„ATLANTIC” Chmielna 35.
P. 4, 6, 8, 10, 10

10-ciu z PAWIAKA

U W A G A: Na pierwszy (g. 4) i na ostatni (godz. 10) seans
CENY ZNIŻONE.

Dla młodzieży—specjalne ulgi.

KINO FILHARMONJA

Pocz. 6, 8 i 10
SŁODKA
JEANETTE MAC DONALD

śpiewa, tańczy, kocha i uwodzi jako
„NARĘCZONA Z LOTERJI”
Nad program dodatki dźwiękowe.

C LOSSEUM

Początek 6 w Niedz. 4
„SERCA NA WYGNANIU”
W rol. gl. Dolores Coste lo

NA SCENIE: Bogaty program rewjowy światowej sławy zespołu artystycznego „Złoty Jazz Columbia” pod kier. Karasińskiego i Katuszka. Jazz—Humor—Śpiew—Tańce.

MAŁA SAŁA: Początek 5, w niedz. 3. „PAT I PATACHON W OB LICZU ŚMIERCII”. Ceny zł. 1 i 1.50

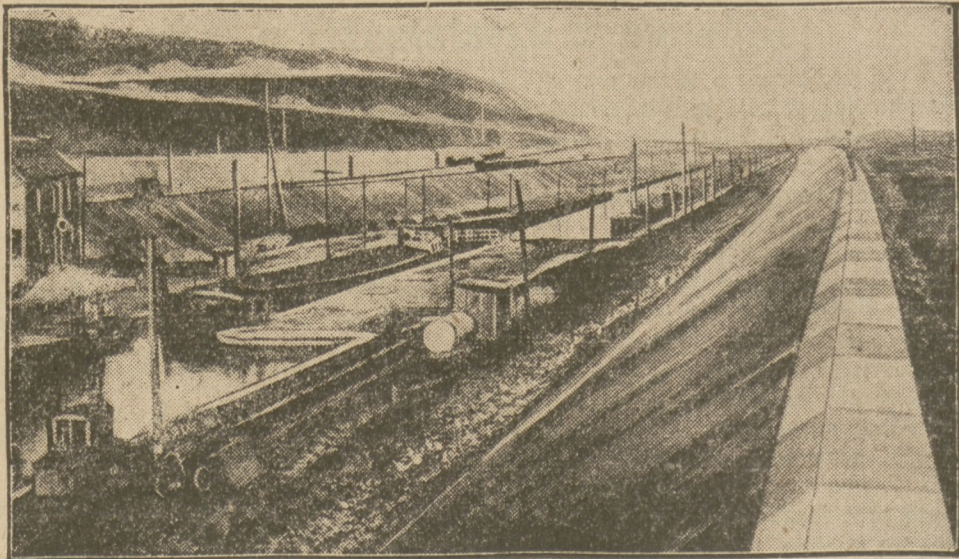
Przygotowania do licytacji

Dyrekcja lombardu miejskiego urzędu w połowie b. m. licytację zastawów niewykupionych względnie, za które nie opłacono procentów do dn. 1-go czerwca r. b. Wszystkie osoby, posiadające takie zastawy mają możliwość uratowania przedmiotu, o ile zapłacą procenty. Opłaty takie przyjmowane są do ostatniej chwili.

Prace nad budżetem miasta

Prace budżetowe magistratu nabrały szybszego tempa. Codziennie odbywają się posiedzenia komisji budżetowej, przyczem rozpatrywane są poszczególne budżety przedsiębiorstw i wydziałów administracyjnych. Prace budżetowe magistratu potrwać prawdopodobnie do wtorku dn. 17 b. m., poczem rozpoczyna się posiedzenia budżetowe komisji radzieckiej. Nad każdym budżetem działu prowadzone są w łonie magistratu dyskusje, w celu znalezienia możliwości oszczędnościowych.

Kanał który połączy Leodjum z Antwerpią

W Belgji budowany jest obecnie wielki kanał, który ma połączyć Leodjum z Antwerpią.

Co grają w Teatrach

TEATR ATENEUM: Codziennie „Szkola obłudy” Jules Romains'a z Jaraczem na czele zespołu.

OTWARCIE SEZONU TEATRU NARODOWEGO. Dziś po blisko trzymiesięcznej przerwie otwiera swoje podwoje Teatr Narodowy pod nową dyrekcją.

Na otwarcie dana będzie nowa sztuka oryginalna — Kazimierza Leźczyckiego — „Sztuba”, poruszająca w trzech barwnych aktach, pełnych werwy, humoru i satyrzy

nego zacięcia — nader aktualne zagadnienie z dziedziny szkolnictwa.

TEATR LETNI otwiera sezon w sobotę premierą głośnej krotkowidły paryskiej L. Doille'a p. t.: „Kłopoty Bourrachona”.

TEATR POLSKI gra codziennie arcydzieło Szekspira „Romeo i Julia”.

TEATR MAŁY. Dziś ostatnie przedstawienie komedji francuskiej „Azais” z Junoszą-Stępowskim i Maszyńskim.

PREMJERA W TEATRZE MAŁYM. Jutro Teatr Mały wystąpi z premierą komedji znanego autora węgierskiego Fodora p. t.: „Dr. Julja Szabo”.

Treścią tej wyborowej komedji jest romans kobiety współczesnej, doktora medycyny Sztuka obfituje w szereg doskonałych ról, wśród których rolę tytułową gra Janina Romanówna. Resztę doskonałej obsady tworzą pp. Czapliska, Zimińska, Tarnowiczówna, Maszyński, Małkowski i Ratschka. Reżyseruje Stanisław Stanisławski.

TEATR NA CHŁODNEJ. Codziennie „Świerszcz za kominem” Dickensa w inscenizacji Aleksandra Węgierki.

TEATR „MELODRAM” (w lokalu „Qui Pro Quo”). Codziennie świetnie wystawiona „Sprawa Dreyfusa” w znakomitej obsadzie z pp. Małanowicz, Niedzielska, Dzie wońska, Strachockim, Machalskim, Chodockim i Krasnowieckim na czele.

TEATR NOWOŚCI codziennie daje operetkę „Fijolek z Montmartre” Kalmana.

TEATR „WESOŁE OKO”. Rewja „Bez paszportów i wiz” grana będzie jeszcze tyłko kilka dni. Wkrótce „Wesołe Oko” występuje z premierą w której ukaże się dawno niewidziany Leo Fuks oraz „Zespół Polskich Rewelersów” chlubnie znany z występów w kraju i zagranicą.

BANDA — KABARET KOMIKOW. Codziennie rewja „Jajko Kolumba” z Modzelewską i Dygąsem.

TEATR „MORSKIE OKO”. Codziennie rewja inauguracyjna „Hallo! Ameryka!”.

TEATR „NOWY ANANAS”. Codziennie rewja „Od Adama i Ewy” w wykonaniu całego zespołu.

CYRK. Codziennie 2 przedstawienia programu inauguracyjnego o godz. 4.15 i 8.15.

TEATR MIGNON: Codziennie rewja „Góra nasi”.

ARTUR RUBINSTEIN W FILHARMONII. Dziś zamiast symfonicznego koncertu odbędzie się w Filharmonji recital genialnego odtwórcy literatury fortepianowej Artura Rubinsteina. Będzie to poezjalny koncert tego znakomitego artysty.

Spis poborowych

Dziś zgłosić się mają do spisu poborowych urodzeni w r. 1911, jako też w latach od 1904 do 1910, którzy dotychczas nie stawali przed komisjami poborowymi, zamieszkałymi na terenie komisariatu 14-go, nazwiska których zaczynają się od liter: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, lub R. Stawić się należy do wydziału wojskowego magistratu, Florjańska 10, wraz z dokumentami, stwierdzającymi fakt przeprowadzonej rejestracji, metryka urodzenia lub dowód osobisty, jakoteż zaświadczeniem meldunkowym.

Jutro dn. 13 b. m. zgłosić się mają zamieszkałymi na terenie komisariatu 14-go, nazwiska których zaczynają się od liter: S, S, T, U, W, V, Y, Z, Z, Z.

Pokój umeblowany Motocykl, stan doskonały, niekrep. bry. zgłaszać: Kurrupajacy, łazienka, do sy Samochodowo-Młynajęcia, Al 3-go. Motocyklowe Lenartowicza, Chmielna 7. 313-80 od 9-4.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.